

I

(Informacje)

TRYBUNAŁ OBRACHUNKOWY

SPRAWOZDANIE SPECJALNE NR 6/2004**dotyczące stworzenia Systemu Identyfikacji i Rejestracji Bydła (SIRB) w Unii Europejskiej,
wraz z odpowiedziami Komisji***(zgodnie z art. 248 ust. 4 akapit drugi Traktatu WE)**(2005/C 29/01)*

Fot.: Zwierzę z dwoma kolczykami, zgodnie z wymogami prawnymi

SPIS TREŚCI

	Punkty	Strona
STRESZCZENIE	I–X	3
WSTĘP	1–6	4
Informacje ogólne	1–3	4
Działania kontrolne Trybunału	4–6	4
GENEZA I ZMIANY SYSTEMU	7–26	5
Znaczenie sektora mięsa wołowego	7–10	5
Historia i przyczyny stworzenia Systemu Identyfikacji i Rejestracji Bydła	11–17	9
Funkcjonowanie Systemu Identyfikacji i Rejestracji Bydła	18–26	9
ROLA I ZOBOWIĄZANIA PRAWNE POSZCZEGÓLNYCH PODMIOTÓW W SYSTEMIE SIRB	27–32	12
Rada i Parlament Europejski	27	12
Komisja	28	13
Państwa Członkowskie	29–31	13
Różni posiadacze bydła	32	13
USTALENIA DOTYCZĄCE STRUKTURY SYTEMU NA POZIOMIE WSPÓLNOTOWYM	33–46	13
Wstęp	33–34	13
Przepisy nie przewidują wymiany informacji między bazami danych	35–37	13
Przepisy wspólnotowe nie są wystarczająco dokładne	38–39	14
Komisja nie posiada uprawnień, aby ustanowić zasady tworzenia krajowych baz danych	40–41	15
Przepisy Komisji w zakresie kontroli na miejscu i nakładania sankcji wymagają udoskonaleń	42–46	17
USTALENIA NA TEMAT ZARZĄDZANIA SYSTEMEM NA POZIOMIE WSPÓLNOTOWYM	47–77	18
Brak dokładnych w zakresie zarządzania krajowymi bazami danych	47–54	18
Brak kryteriów pełnej operacyjności baz danych	55–64	20
Nadzór prowadzony przez Komisję	65–71	22
Niespójności w zarządzaniu premiami	72–77	24
Kontrola premii za bydło w ramach Zintegrowanego Systemu Zarządzania i Kontroli (IACS)	73–74	24
Wyjątkowe środki wsparcia rynku mięsa wołowego w związku z kryzysem BSE	75–77	24
WYNIKI KONTROLI TRYBUNAŁU W PAŃSTWACH CZŁONKOWSKICH	78–91	25
WNIOSKI I ZALECENIA	92–99	29
Odpowiedzi Komisji		31

STRESZCZENIE

I. Identyfikacja i rejestracja pogłowia bydła jest warunkiem niezbędnym do umożliwienia prześledzenia pochodzenia mięsa wołowego. Stanowi także element warunków otrzymania za bydło różnych premii, których kwota przekroczyła 7 mld euro w 2002 r. i 8 mld euro w 2004 r.

II. Głównym celem kontroli była ocena Systemu Identyfikacji i Rejestracji Bydła (SIRB) na poziomie Komisji (struktura, kontrola wprowadzenia oraz nadzór) oraz Państw Członkowskich (system operacyjny pozwalający na skuteczne prześledzenie losu zwierząt od narodzin do uboju i pozwalający na zapewnienie prawidłowych wypłat wszelkich form pomocy bezpośredniej). Kontrola została przeprowadzona w czterech Państwach Członkowskich, które dysponują największym pogłowiem bydła (Niemcy, Francja, Włochy i Zjednoczone Królestwo).

III. System identyfikacji składa się z czterech elementów: kolczyków, dokumentów identyfikacyjnych – paszportów, rejestrów bydła w gospodarstwach i komputerowej bazy danych całego pogłowia bydła. Ta baza danych stanowi element systemu i powinna zostać uruchomiona najpóźniej dnia 31 grudnia 1999 r.

IV. System Identyfikacji i Rejestracji Bydła (SIRB) został uruchomiony w czterech krajach ponad dwa lata po wyznaczonej dacie 31 grudnia 1999 r. i wciąż zawiera pewne słabości: brak kontroli paszportów zwierząt w obrocie między Państwami Członkowskimi, brak wymiany informacji między krajowymi bazami danych, opóźnienia w uzupełnianiu baz danych oraz często niedostateczna wiarygodność znajdujących się w nich informacji. Stwierdzono, że System Identyfikacji i Rejestracji Bydła w takiej postaci, w jakiej został opracowany, nie pozwala zagwarantować możliwości prześledzenia losów bydła, które jest przemieszczane zarówno w ramach Wspólnoty, jak i poza jej obszarem. Przemieszczenia te obejmują około 3 mln zwierząt rocznie (ok. 4 % pogłowia).

V. Ogólne ramy systemu zostały opracowane przez Parlament i Radę. Komisja jest odpowiedzialna za wdrożenie niektórych elementów, jednak za wprowadzenie całości systemu odpowiadają Państwa Członkowskie. W uregulowaniach prawnych brakuje procedur wymiany informacji między Państwami Członkowskimi w zakresie przemieszczeń zwierząt; wymiana ta jest zresztą utrudniona, gdyż format danych jest różny w różnych Państwach Członkowskich. Żadna z prób zestawienia informacji pochodzących z różnych baz danych nie powiodła się. Państwa Członkowskie interpretowały w odmienny sposób niektóre uregulowania prawne Wspólnoty, zarówno w zakresie terminów zakolczykowania lub powiadamiania, jak i w odniesieniu do samego pojęcia posiadacza bydła, a także zwrotów paszportów zwierząt. Komisja nie została zobowiązana do podjęcia działań w zakresie tworzenia i kontroli krajowych baz danych. To wyjaśnia częściowo różnice zaobserwowane między poszczególnymi Państwami Członkowskimi.

VI. Obowiązujące postanowienia w zakresie kontroli i nakładania sankcji nie są dostosowane do posiadaczy bydła, takich jak kupcy, miejsca gromadzenia zwierząt oraz rzeźnie. Ponadto niektóre informacje znajdujące się w bazach danych, np. opóźnienia w powiadamianiu lub liczba ponownych kolczykowań, nie są wykorzystywane przez Państwa Członkowskie jako instrumenty kontroli. Praktyki w zakresie kontroli są również odmienne w różnych Państwach Członkowskich.

VII. W zakresie kontroli wprowadzenia i nadzoru systemu SIRB Komisja zinterpretowała swoją rolę w sposób ograniczający i nie dostarczyła żadnych wytycznych dotyczących tworzenia baz danych. Nie sformułowano żadnych ogólnie obowiązujących przepisów w zakresie zarządzania, nie opracowano też żadnych wskaźników jakości funkcjonowania baz danych. Procedury uznania pełnej operacyjności baz danych są niezadowolające, a rola Komisji zbyt często ogranicza się do stwierdzenia ich funkcjonowania od strony technicznej, bez oceny ich właściwego działania na podstawie dokładnych przepisów odnośnie do zarządzania lub uprzednio określonych wskaźników jakości.

VIII. Komisja powinna dysponować odpowiednimi środkami, aby móc pełnić prawdziwą rolę pilotażową w systemie, opracowując w szczególności jednolite przepisy w zakresie zarządzania, wskaźniki jakości, a także format wymiany informacji między krajowymi bazami danych. Wymiana informacji między Państwami Członkowskimi, a nawet z państwami trzecimi powinna zostać zorganizowana w taki sposób, aby kontrolować przemieszczenia bydła wewnątrz Wspólnoty i poza nią.

IX. Należałoby również porównać zasady kontroli administracyjnych obowiązujące w różnych Państwach Członkowskich i określić kontrole krzyżowe, które powinny zostać przeprowadzone między bazami danych SIRB a bazami danych IACS przed wypłaceniem różnych premii. Należy także przeanalizować mechanizm kontroli na miejscu wraz z mechanizmami nakładania sankcji, przewidując specyficzne podejście w zależności od rodzaju posiadacza bydła, oraz narzucić podejście w pełni zintegrowane z IACS.

WSTĘP

Informacje ogólne

1. Rozporządzenie regulujące identyfikację i rejestrację bydła⁽¹⁾ ustanawia, z jednej strony, System Identyfikacji i Rejestracji Bydła (SIRB) na etapie produkcji, z drugiej strony – tworzy wspólnotowy system szczególnego oznakowania w sektorze mięsa wołowego. Oba te systemy są wzajemnie zależne; możliwość śledzenia losów bydła za pomocą systemu identyfikacji i rejestracji jest warunkiem niezbędnym do zapewnienia bezpieczeństwa w łańcuchu pokarmowym przez system oznakowania. Względy weterynaryjne i zdrowotne, jak również wymagania odnoszące się do zarządzania niektórymi wspólnotowymi programami premii za zwierzęta przemawiają za skutecznym systemem identyfikacji i rejestracji bydła.

2. Niniejsze sprawozdanie dotyczy Systemu Identyfikacji i Rejestracji Bydła i nie porusza kwestii oznakowania produktów będących w obrocie handlowym. System SIRB obejmuje kolczykowanie służące identyfikacji poszczególnych zwierząt, paszporty dla zwierząt, rejestry bydła prowadzone w każdym gospodarstwie oraz komputerowe bazy danych prowadzone przez Państwa Członkowskie. Komputerowe bazy danych, które powinny zostać uruchomione przez wszystkie Państwa Członkowskie do dnia 31 grudnia 1999 r., stanowią ważny element systemu. Muszą one zawierać wszystkie informacje dotyczące przemieszczeń bydła od narodzin do uboju.

3. Utworzone początkowo do celów weterynaryjnych⁽²⁾ komputerowe bazy danych na temat bydła wykorzystywane są także przez władze zarządzające premiami do kontroli

administracyjnych w ramach Zintegrowanego Systemu Zarządzania i Kontroli (IACS)⁽³⁾. W ten sposób System Identyfikacji i Rejestracji Bydła (SIRB), a w szczególności komputerowe bazy danych na temat bydła, stanowią ważny element Zintegrowanego Systemu Zarządzania i Kontroli (IACS), odgrywającą ważną rolę w skutecznym zarządzaniu i kontroli premii za bydło⁽⁴⁾.

Działania kontrolne Trybunału

4. Trybunał niejednokrotnie kontrolował identyfikację i rejestrację bydła⁽⁵⁾. Uwagi sformułowane przy poprzednich kontrolach potwierdzają, że System Identyfikacji i Rejestracji Bydła (SIRB) jest zasadniczym elementem całego szeregu systemów kontroli oraz że można zaobserwować słabości w zakresie zatwierdzania, zarządzania i zawartości baz danych na temat identyfikacji i rejestracji bydła.

5. Celem kontroli była ocena koncepcji systemu SIRB wprowadzonego na poziomie Unii Europejskiej (patrz: pkt 33–46) oraz przeanalizowanie kontroli i nadzoru prowadzonego przez Komisję, aby upewnić się, że system został prawidłowo wprowadzony w poszczególnych Państwach Członkowskich (patrz: pkt 47–77). Celem kontroli było także sprawdzenie, czy powstał sprawny system identyfikacji i rejestracji bydła, oraz dokonanie oceny, czy przepisy stanowiące o utworzeniu systemu SIRB, zarówno w zakresie założeń, jak i środków wykonawczych, pozwoliły osiągnąć założone cele.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 lipca 2000 r. ustanawiające system identyfikacji i rejestracji bydła i dotyczące etykietowania wołowiny i produktów z wołowiny oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 820/97 (Dz.U. L 204 z 11.8.2000, str. 1).

⁽²⁾ Preambuła do rozporządzenia (WE) nr 820/97 z dnia 21 kwietnia 1997 r. ustanawiającego system identyfikacji i rejestracji bydła i dotyczącego znakowania mięsa wołowego i produktów z mięsa wołowego, stanowi: „Artykuł 3 ust. 1 lit. c) dyrektywy Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącej kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzspołnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego stanowi, że zwierzęta przeznaczone do handlu wewnątrzspołnotowego muszą być identyfikowane zgodnie z wymogami przepisów wspólnotowych i być zarejestrowane w taki sposób, by można było ustalić gospodarstwo początkowe lub tranzytowe, centrum względnie organizację” (Dz.U. L 117 z 7.5.1997, str. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 820/97 z dnia 21 kwietnia 1997 r. stanowi: „zarządzanie niektórymi systemami pomocy wspólnotowej w dziedzinie rolnictwa wymaga indywidualnej rejestracji poszczególnych rodzajów bydła; dlatego też systemy identyfikacji i rejestracji muszą pozwolić na stosowanie i kontrolę tych środków”, a także, że: „należy zapewnić szybką i skuteczną wymianę informacji między Państwami Członkowskimi, aby możliwe było prawidłowe stosowanie niniejszego rozporządzenia” (Dz.U. L 117 z 7.5.1997, str. 1).

⁽⁴⁾ Artykuł 16 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2419/2001 z dnia 11 grudnia 2001 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli niektórych wspólnotowych systemów pomocy (Dz.U. L 327 z 12.12.2001, str. 11).

⁽⁵⁾ Sprawozdanie specjalne nr 4/2001 w sprawie Zintegrowanego Systemu Zarządzania i Kontroli (Dz. U C 214 z 31.7.2001) i sprawozdanie specjalne nr 14/2001 dotyczące kontynuacji spraw objętych sprawozdaniem specjalnym Trybunału nr 19/98 w sprawie BSE (Dz.U. C 324 z 20.11.2001).

6. Kontrola pozwoliła także na ocenę poziomu rozwoju systemu SIRB w czterech Państwach Członkowskich, tj. w Niemczech (Bawaria i Saksonia), Francji, Włoszech i Zjednoczonym Królestwie (Wielka Brytania) (patrz: pkt 78–91). Jej celem było zbadanie wdrożenia systemu SIRB poprzez sprawdzenie, czy zaproponowany system zapewnia możliwość śledzenia losów bydła na poziomie europejskim, umożliwiając tym samym śledzenie wszystkich przemieszczeń bydła od narodzin lub przywozu z państwa trzeciego do uboju lub ich wywozu poza Unię Europejską. Cztery skontrolowane Państwa Członkowskie posiadały w 2002 r. 64 % pogłowia bydła UE i otrzymały blisko 59 % premii za bydło. W kontroli uwzględniono także prace Komisji, a w szczególności sprawozdania z kontroli przeprowadzonych w Państwach Członkowskich.

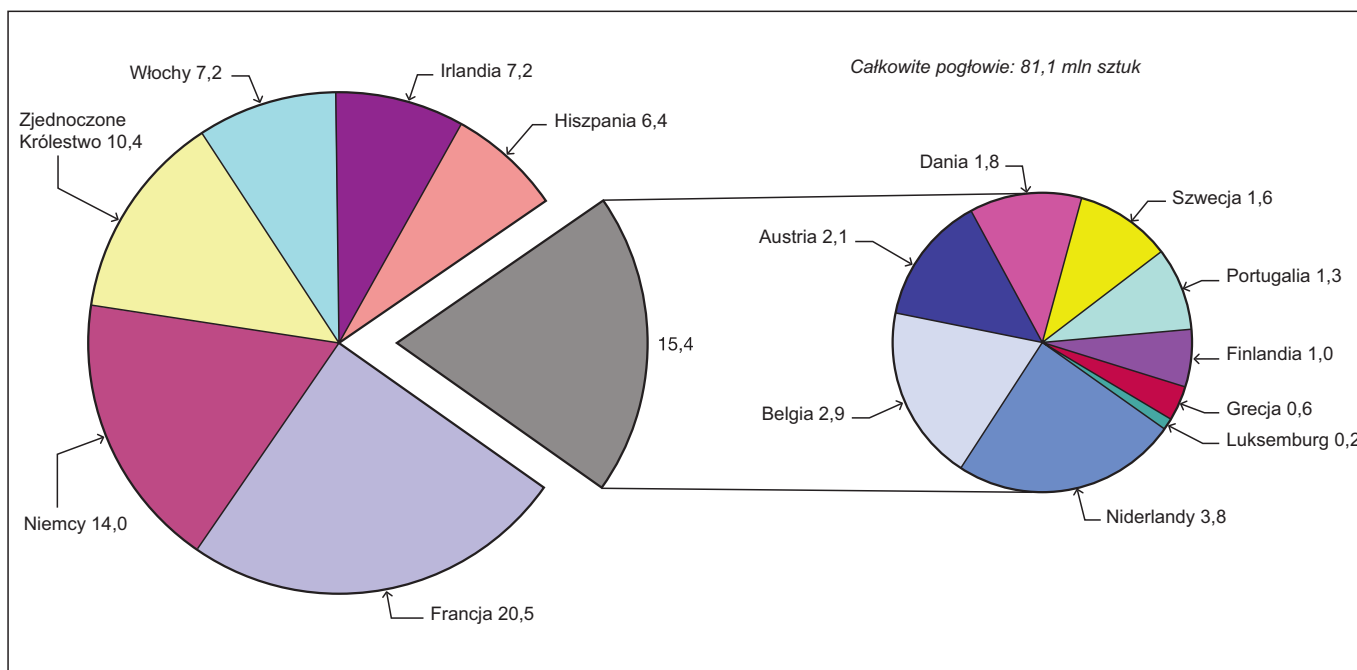
GENEZA I ZMIANY SYSTEMU

Znaczenie sektora mięsa wołowego

7. Zgodnie z inwentaryzacją przeprowadzoną przez Eurostat, na przełomie maja i czerwca 2002 r. w Unii Europejskiej znajdowało się 81,1 mln sztuk bydła ⁽¹⁾. Francja z 20,5 mln sztuk bydła posiadała ponad jedną czwartą całości pogłowia w Unii. Kolejne pozycje zajmowały Niemcy i Zjednoczone Królestwo, z odpowiednio 14,0 i 10,4 mln sztuk bydła, co stanowi odpowiednio 17,3 % i 12,8 % pogłowia europejskiego. Pogłowia bydła liczyło ponad 7,2 mln sztuk we Włoszech i w Irlandii (8,9 %) i ponad 6 mln sztuk w Hiszpanii (patrz: wykres 1).

Wykres 1

Całkowite pogłowia bydła w UE (Inwentaryzacja pogłowia bydła z 2002 r.)

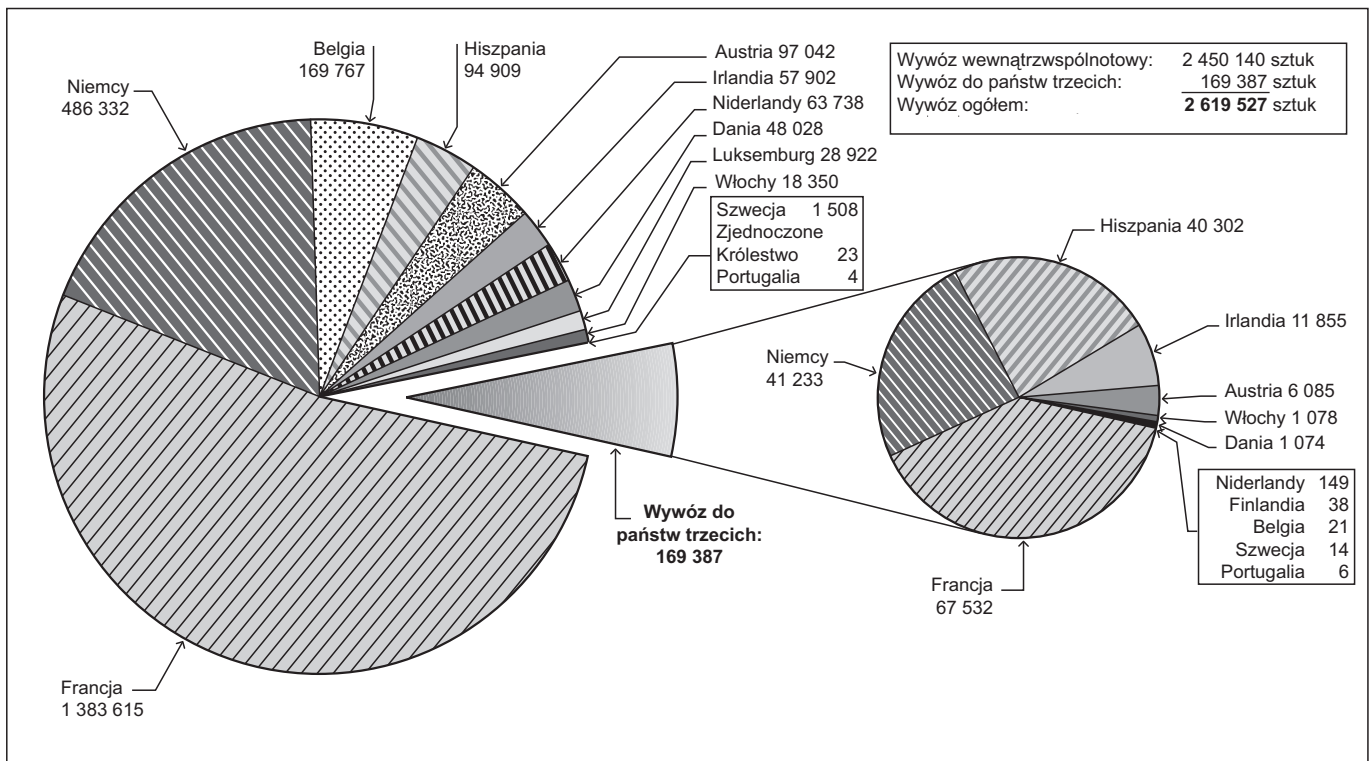
8. Wewnątrzspółnotowe przemieszczenia bydła są stosunkowo powszechne, podczas gdy wymiar wymiany handlowej z państwami trzecimi wydaje się być znacznie mniejszy. W 2001 r. prawie 3 mln sztuk bydła było przedmiotem handlu wewnątrz Wspólnoty lub z państwami trzecimi, co stanowi ok. 4 % pogłowia europejskiego (patrz: wykresy 2 i 3). Jak wskazują dostępne dane, liczba sztuk bydła, które opuściło dane państwo, była wysoka we Francji (1,4 mln sztuk bydła) i w Niemczech (0,5 mln sztuk bydła). Na te dwa Państwa Członkowskie przypada ponad 75 % wywozów bydła do innych państw należących do Wspólnoty. Natomiast w przypadku Finlandii, Zjednoczonego Królestwa, Portugalii i Grecji wywóz bydła do innych Państw Członkowskich kształtuje się na poziomie poniżej 25 sztuk. To samo zjawisko zaobserwowano na poziomie przywozów, gdzie na Włochy (1,3 mln sztuk bydła), Hiszpanię (0,5 mln), Niderlandy (0,4 mln)

i Francję (0,2 mln) przypało 93 % przywozu bydła z innych Państw Członkowskich. Pozostałych 11 Państw Członkowskich zanotowało poniżej 7 % przywozów wewnątrzspółnotowych. Różnice w wielkości przemieszczeń bydła odzwierciedlają szczególne cechy charakterystyczne sektora mięsa wołowego w różnych Państwach Członkowskich. Na przykład Francja jest znana z wysokiej liczby gospodarstw specjalizujących się w produkcji cieląt sprzedawanych do innych Państw Członkowskich, w których są hodowane. Tak dzieje się np. w przypadku Włoch, które cierpią na deficyt mięsa wołowego.

⁽¹⁾ Eurostat, Statystyki w skrócie, Rolnictwo i rybołówstwo, Temat 5–10/2001, ankieta z listopada/grudnia 2000 r. w sprawie pogłowia bydła.

Wykres 2

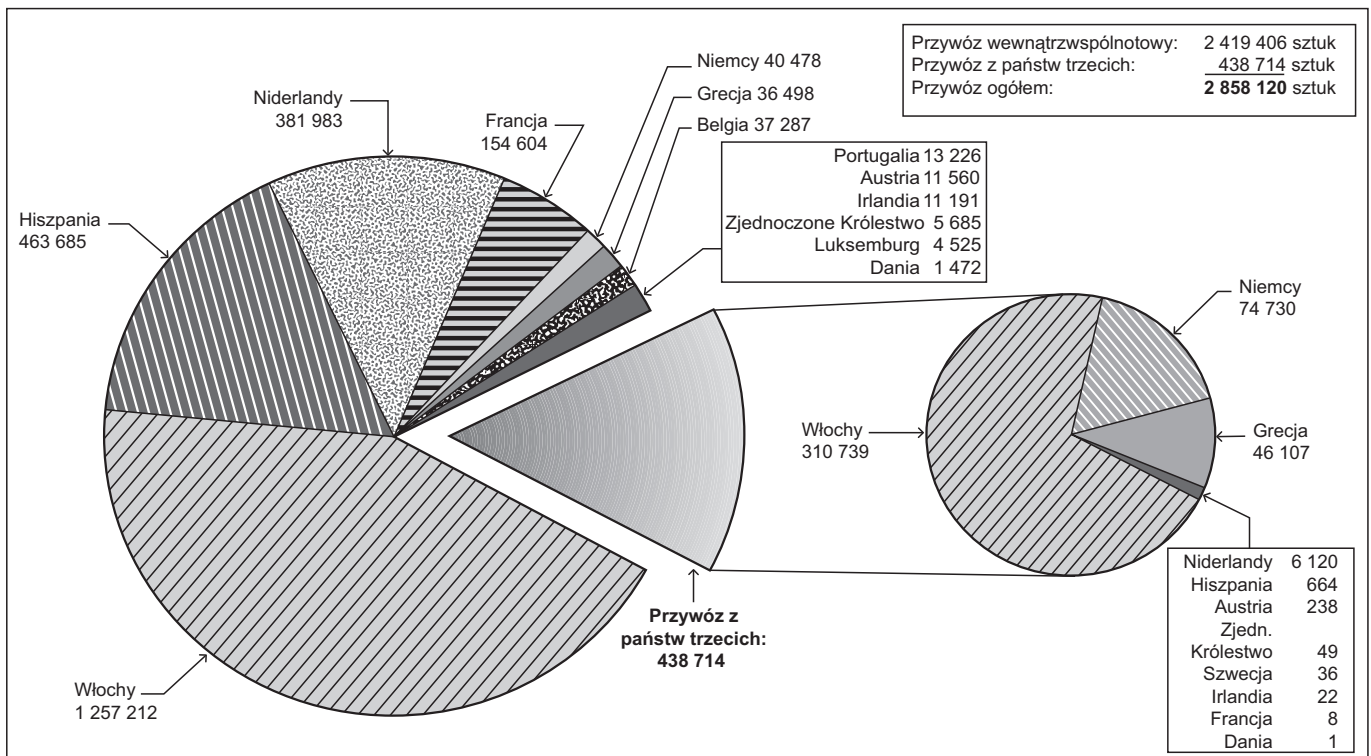
Wywóz bydła do innych Państw Członkowskich i państw trzecich
Sytuacja w 2001 r. (liczebność bydła)

Źródło: Baza danych Comext (dane ze stycznia 2003 r.).

Wykres 3

Przywóz bydła z innych Państw Członkowskich i państw trzecich
Sytuacja w 2001 r. (liczebność bydła)

Źródło: Baza danych Comext (dane ze stycznia 2003 r.).

9. Stale rosnące wydatki budżetowe na wspólną organizację rynku wołowiny i cielęciny sięgnęły w 1999 r. 4,6 mld euro, co stanowi 11,5 % wszystkich wydatków na rolnictwo, zaś w 2002 r. – 7,1 mld euro, co stanowi 16,4 % wydatków na rolnictwo. Na rok 2004 w budżecie przewidziano 8,1 mld

euro, co stanowi 17,2 % wszystkich wydatków na rolnictwo (patrz: tabela 1). Ten szybki wzrost wydatków w ciągu ostatnich lat wynika ze zwiększenia pomocy bezpośredniej oraz wprowadzenia nowych form pomocy, takich jak premie ubojowe.

Tabela 1

Wydatki na sektor mięsa wołowego w latach 1999–2004

(Millionen Euro)

Linia budżetowa	Kategorie wydatków	1999 Wydatki	2000 Wydatki	2001 Wydatki	2002 Wydatki	2003 Budżet	2004 Budżet
B1-2 1 0	<u>Refundacje wywozowe na mięso wołowe</u>	594,9	661,3	362,6	386,7	534,0	396,0
B1-2 1 1	<u>Interwencyjne przechowywanie mięsa wołowego</u>	– 36,6	– 82,7	325,8	104,1	– 1,0	– 33,0
	<u>Pomoc bezpośrednia</u>						
B1-2 1 2 0	Premie za krowy mamki	1 594,7	1 565,9	1 705,3	1 888,3	2 060,0	2 060,0
B1-2 1 2 1	Dodatkowe premie za krowy mamki	63,3	62,5	71,6	70,9	97,0	97,0
B1-2 1 2 2	Premie specjalne za bydło płci męskiej	1 297,3	1 299,3	1 530,0	1 748,4	1 967,0	1 959,0
B1-2 1 2 3	Premie pozasezonowe	23,7	2,6	0,0	0,0	0,0	0,0
B1-2 1 2 4	Premie ubojowe			493,7	1 024,8	1 710,0	1 750,0
B1-2 1 2 5		714,2	715,5	913,8	942,6	1 018,0	1 020,0
B1-2 1 2 8	Płatności dodatkowe			147,8	295,3	483,0	483,0
	<i>Razem</i>	3 693,2	3 645,8	4 862,2	5 970,3	7 335,0	7 369,0
	<u>Bezpośrednia pomoc związana z BSE</u>						
B1-2 1 2 4	Premie przetwórcze za cielęta płci męskiej	76,1	8,4	0,0	0,0	0,0	0,0
B1-2 1 2 6	Wyjątkowe środki wsparcia	218,7	292,5	245,6	242,4	344,0	327,0
B1-2 1 2 7	Program obowiązkowego uboju	11,4	20,9	54,8	68,3	100,0	100,0
B1-2 1 2 8	Premie za przedwczesny ubój cieląt	35,6	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
B1-2 1 2 9	Inne interwencje	0,0	1,6	212,4	329,4	100,0	10,0
	<i>Razem</i>	341,8	323,4	512,8	640,1	544,0	437,0
B1-2 1 9	<u>Inne</u>	– 14,7	– 8,3	– 9,4	– 29,3	– 8,0	– 8,0
B1-2 1	Mięso wołowe ogółem	4 578,6	4 539,5	6 054,0	7 071,9	8 404,0	8 161,0
	% pomocy bezpośredniej we wszystkich wydatkach na sektor mięsa wołowego	80,7 %	80,3 %	80,3 %	84,4 %	87,3 %	90,3 %
B1	Wydatki na rolnictwo ogółem (wyluczając rezerwę pieniężną)	39 540,8	40 466,7	42 083,3	43 214,3	44 780,5	44 761,4
	% wydatków na sektor mięsa wołowego we wszystkich wydatkach na rolnictwo	11,6 %	11,2 %	14,4 %	16,4 %	18,8 %	18,2 %

Źródło: 1999-2002: Sprawozdania finansowe wydatków Sekcji Gwarancji-EFOGR. 2003: Budżet; 2004: Wstępny projekt budżetu.

10. Wydatki związane z pomocą bezpośrednią wzrosły z 3,7 mld euro w 1999 r. do 6,0 mld euro w 2002 r., czyli odpowiednio z 80,7 % do 84,4 % wszystkich wydatków na mięso wołowe. Budżet na rok 2004 przewiduje kolejny wzrost pomocy bezpośredniej do wysokości 7,3 mld euro, czyli do

90,2 % wszystkich wydatków na mięso wołowe. Tabela 2 przedstawia podział pomocy bezpośredniej w roku 2002 między Państwa Członkowskie, zaś tabela 3 przedstawia podział między Państwa Członkowskie pomocy bezpośredniej związanej z BSE w roku 2002.

Tabela 2
Pomoc bezpośrednia przeznaczona na bydło w 2002 r. w zestawieniu na Państwo Członkowskie

Linia budżetowa	Kategoria wydatków	(mln euro)															
		BE	DK	DE	EL	ES	FR	IE	IT	LU	NL	AT	PT	FI	SE	UK	UE/15
B1-2 1 2 0	Premie za krowy mamki	70,5	19,5	105,4	27,9	251,4	670,2	218,0	94,3	3,3	9,3	54,8	50,1	5,0	24,9	283,7	1 888,3
B1-2 1 2 1	Dodatkowe premie za krowy mamki	19,4	0,0	0,0	0,0	28,7	1,8	0,0	6,8	0,0	0,0	0,1	6,6	0,3	0,0	7,2	70,9
B1-2 1 2 2	Premie specjalne za bydło płci męskiej	43,3	38,2	312,5	27,2	130,4	343,3	251,7	74,4	3,6	18,3	52,9	31,9	36,6	41,5	342,6	1 748,4
B1-2 1 2 4	Premie ubojowe	34,1	31,0	195,2	6,0	95,6	218,4	93,5	79,4	3,7	66,4	32,4	17,0	17,7	22,6	111,8	1 024,8
B1-2 1 2 5	Premie za ekstensyfikację produkcji	3,1	6,2	52,6	20,1	153,7	240,1	144,5	15,1	1,0	1,2	43,5	30,2	17,7	29,0	184,6	942,6
B1-2 1 2 8	Płatności dodatkowe	26,1	7,9	55,8	2,1	21,0	60,2	20,2	23,8	0,0	16,7	7,9	3,9	4,1	5,5	40,1	295,3
Ogółem		196,5	102,8	721,5	83,3	680,8	1 534,0	727,9	293,8	11,6	111,9	191,6	139,7	81,4	123,5	970,0	5 970,3
Udział % poszczególnych Państw Członkowskich w wydatkach		3,3 %	1,7 %	12,1 %	1,4 %	11,4 %	25,7 %	12,2 %	4,9 %	0,2 %	1,9 %	3,2 %	2,3 %	1,4 %	2,1 %	16,2 %	100,0 %

Źródło: Dokument Komisji z 11.12.2002 — Wydatki Sekcji Gwarancji-EFOGR od 16.10.2001 do 15.10.2002 (AGRI/72/2002).

% pomocy bezpośredniej otrzymanej przez Niemcy, Francję, Włochy i Zjednoczone Królestwo

58,9 %

Tabela 3

Pomoc bezpośrednia związana z BSE przeznaczona na bydło w 2002 r. w zestawieniu na Państwo Członkowskie

budżetowa	Kategoria wydatków	(mln euro)															
		BE	DK	DE	EL	ES	FR	IE	IT	LU	NL	AT	PT	FI	SE	UK	UE/15
B1-2 1 2 6	Nadzwyczajne środki wsparcia	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	242,4	242,4
B1-2 1 2 7	Program obowiązkowego uboju	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	38,3	29,4	0,0	0,0	0,0	0,0	0,6	0,0	0,0	0,0	68,3
B1-2 1 2 9	Inne interwencje	6,9	1,7	46,6	1,1	23,3	165,1	80,9	0,0	3,4	-2,3	0,3	2,4	0,0	0,0	0,0	329,4
Ogółem		6,9	1,7	46,6	1,1	23,3	203,4	110,3	0,0	3,4	-2,3	0,3	3,0	0,0	0,0	242,4	640,1
Udział % poszczególnych Państw Członkowskich w wydatkach		1,1 %	0,3 %	7,3 %	0,2 %	3,6 %	31,8 %	17,2 %	0,0 %	0,5 %	-0,4 %	0,0 %	0,5 %	0,0 %	0,0 %	37,9 %	100,0 %

Źródło: Dokument Komisji z 11.12.2002 — Wydatki Sekcji Gwarancji-EFOGR od 16.10.2001 do 15.10.2002 (AGRI/72/2002).

% pomocy bezpośredniej związanej z BSE otrzymanej przez Niemcy, Francję, Włochy i Zjednoczone Królestwo

76,9 %

Historia i przyczyny stworzenia Systemu Identyfikacji i Rejestracji Bydła

11. Niektóre Państwa Członkowskie jeszcze przed 1992 r. utworzyły z własnej inicjatywy systemy identyfikacji i rejestracji bydła. Te krajowe systemy nie zapewniają niepowtarzalności numerów identyfikacyjnych bydła, co powodowało, iż kilka zwierząt mogło mieć ten sam numer identyfikacyjny w jednym Państwie Członkowskim. Te krajowe systemy identyfikacji zostały utworzone z myślą o potrzebach weterynaryjnych, nie skupiały się zaś na kwestii śledzenia losów zwierząt *sensu stricto*.

12. W 1992 r. reforma wspólnej polityki rolnej (WPR) wyraźnie zwiększyła istniejącą pomoc bezpośrednią, taką jak premie za buhaje i wolce i premie za krowy mamki, ale także wprowadziła nowe, takie jak premia pozasezonowa ⁽¹⁾ czy premia za ekstensyfikację produkcji ⁽²⁾. Wprowadzony został wówczas nowy system identyfikacji i rejestracji bydła, umożliwiający skuteczniejszą kontrolę wydatków budżetowych oraz pozwalający uniknąć nieuzasadnionych wypłat premii.

13. Reforma z 1992 r. zakładała jednoczesne utworzenie obowiązkowego systemu identyfikacji i rejestracji bydła ⁽³⁾ i systemu zintegrowanego zarządzania i kontroli (IACS) oraz wprowadzała wymóg przeprowadzania kontroli krzyżowych ⁽⁴⁾ między bazami danych tych systemów w celu kontrolowania dokonanych płatności bezpośrednich. System SIRB powinien działać od dnia 1 października 1993 r., zaś bazy IACS od dnia 1 stycznia 1997 r. Większości Państw Członkowskich nie udało się jednak dotrzymać żadnego z tych terminów.

14. Problemy zdrowotne zwierząt, a w szczególności pierwszy kryzys BSE w 1996 r., zmusiły Radę do rewizji przepisów dotyczących identyfikacji i rejestracji bydła oraz do zażądania uruchomienia systemu pozwalającego na śledzenie losów bydła od narodzin do uboju, a następnie z ubojni do dystrybutora. Dlatego też w 1997 r. Rada postanowiła wzmocnić regulacje prawne i zastąpić dyrektywę rozporządzeniem ⁽⁵⁾, przewidując trzy

⁽¹⁾ Celem premii pozasezonowej jest zachęcenie do uboju bydła poza rocznym okresem, w którym nie następuje wypasanie. Premia ta ma przyczynić się do uniknięcia zbyt dużego uboju bydła w tym samym czasie, co mogłoby doprowadzić do zachwiania sytuacji na rynku i pociągnąć za sobą spadek cen.

⁽²⁾ Celem premii za ekstensyfikację produkcji jest uniknięcie konieczności rozwijania zbyt intensywnych metod produkcji poprzez uzależnienie przyznania premii związanych z hodowlą zwierząt od nieprzekroczenia ustalonego wskaźnika obsady w danym gospodarstwie.

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 92/102/EWG z dnia 27 listopada 1992 r. w sprawie identyfikacji i rejestracji zwierząt (Dz.U. L 355 z 5.12.1992, str. 32).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3508/92 (Dz.U. L 355 z 5.12.1992, str. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 820/97.

zasadnicze etapy prowadzące do osiągnięcia zamierzonego celu. Od dnia 1 stycznia 1998 r. każde narodzone, importowane lub przeznaczone na handel wewnątrzspółnotowy zwierzę musi być identyfikowane i rejestrowane. Od dnia 31 grudnia 1999 r. w pełni operacyjne komputerowe bazy danych miały pozwolić na śledzenie losów bydła od narodzin do uboju lub śmierci, zaś od dnia 1 stycznia 2000 r. miał zostać uruchomiony obowiązkowy system znakowania mięsa wołowego.

15. Z powodu trudności, jakie napotkały Rada i Parlament w określaniu standardów znakowania i ograniczeń praktycznych wskazanych przez dystrybutorów, termin 1 stycznia 2000 r. przewidziany na wprowadzenie obowiązkowego systemu znakowania mięsa wołowego został przełożony na dzień 1 stycznia 2002 r. ⁽⁶⁾.

16. Wprowadzenie nowych premii (premie ubojowe i płatności dodatkowe ⁽⁷⁾) w ramach reformy przewidzianej w Agendzie 2000 spowodowało, iż krowy mamki zaczęły się kwalifikować do jednej lub kilku form pomocy bezpośredniej. Zgodnie z nową organizacją rynku jedynie zwierzęta zidentyfikowane i zarejestrowane mogą kwalifikować się do płatności bezpośrednich ⁽⁸⁾.

17. Ponadto obowiązek identyfikacji i rejestracji, a także wynikająca stąd możliwość śledzenia losów bydła, dotyczy wszystkich rodzajów wydatków przeznaczonych na mięso wołowe ⁽⁹⁾, włącznie z dopłatami do przechowywania w magazynach państwowych czy refundacjami wywozowymi. Dopłaty do przechowywania w magazynach państwowych lub refundacje są przyznawane wyłącznie na mięso wołowe i produkty z mięsa wołowego, które są oznakowane w sposób umożliwiający ich początkową identyfikację ze zwierzęciem ⁽¹⁰⁾.

Funkcjonowanie Systemu Identyfikacji i Rejestracji Bydła

18. Kluczowymi elementami systemu są kolczyki umożliwiająca identyfikację poszczególnych zwierząt, paszporty dla zwierząt, rejestry prowadzone w każdym gospodarstwie i komputerowe bazy danych utworzone w każdym Państwie Członkowskim.

⁽⁶⁾ Rozporządzenie z 1997 r. zostało zastąpione rozporządzeniem (WE) nr 1760/2000.

⁽⁷⁾ Chodzi o płatności dodatkowe z budżetu wspólnotowego, które Państwa Członkowskie zdecydowały się przyznać producentom mięsa wołowego i które są obliczane według liczebności pogłowia i/lub powierzchni w zależności od kryteriów obiektywnych, takich jak struktury i warunki produkcji.

⁽⁸⁾ Artykuł 21 rozporządzenia Rady (WE) nr 1254/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny (Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 21).

⁽⁹⁾ System ten dotyczy także wydatków w sektorze rozwoju obszarów wiejskich opartych na liczebności pogłowia bydła. Dotyczy także wydatków związanych z ubojem poniesionych w związku z epidemią pryszczycy.

⁽¹⁰⁾ Artykuł 13 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000.

19. Wszystkie zwierzęta urodzone w gospodarstwie po dniu 31 grudnia 1997 r. lub przeznaczone po tym terminie na handel wewnątrzspółnotowy są identyfikowane za pomocą kolczyków, zatwierdzonych przez właściwe władze, mocowanych

do każdego ucha. Oba kolczyki mają ten sam niepowtarzalny numer identyfikacyjny, który pozwala na identyfikację każdego zwierzęcia z osobna i zawiera informację o gospodarstwie, w którym się urodziło (patrz: fot. 1).

Fot. 1: Kolczyki używane we Francji (po lewej stronie u góry), w Wielkiej Brytanii (po prawej stronie u góry) i w Niemczech (u dołu)

20. Informacje podstawowe ⁽¹⁾ znajdują się w paszportach, rejestrach i w komputerowej bazie danych.

podstawowych paszport zawiera także informacje dodatkowe ⁽²⁾ (patrz: fot. 2).

21. Począwszy od dnia 1 stycznia 1998 r., dla każdego zwierzęcia, które ma zostać zidentyfikowane, właściwe władze Państwa Członkowskiego wydają paszport w ciągu 14 dni od dnia powiadomienia ich o narodzeniu zwierzęcia lub, w przypadku zwierząt przywożonych z państw trzecich, w ciągu 14 dni od dnia powiadomienia władz o nowej identyfikacji. Zwierzę przemieszcza się zawsze ze swoim paszportem. Oprócz informacji

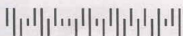
⁽²⁾ Kod identyfikacyjny matki (lub – w przypadku zwierzęcia przywożonego z państwa trzeciego – numer identyfikacyjny nadany przy wjeździe, związany z pierwotnym numerem identyfikacyjnym), numer identyfikacyjny gospodarstwa, w którym zwierzę się urodziło, numery identyfikacyjne wszystkich gospodarstw, w których zwierzę przebywało i daty każdego przemieszczenia się, podpisy różnych posiadaczy, nazwa organu wydającego paszport oraz, w przypadku bydła płci męskiej, informacje dotyczące statusu premiowego zwierzęcia.

⁽¹⁾ Chodzi o kod identyfikacyjny zwierzęcia, datę urodzenia, płć, rasę lub informację o umaszczeniu.

Ausgebende Stelle im Freistaat Bayern: Landeskuratorium der Erzeugerringe für tierische Veredelung in Bayern e.V. Ranner Haydnstraße 11, 80336 München Datum der Ausgabe: 14.01.02		Rinderpass gemäß § 24 h der Viehverkehrsverordnung	01097052411 Ohrmarkennummer DE 09 399 97 777
			
Registrier-Nr. nach § 24 b Viehverkehrsverordnung 09 162 000 0673			
Tierhalter (Name, Vorname, Anschrift) LKV Haydnstr. 11 80336 München		2. Herkunft des Tieres, sofern nicht aus dem Geburtsbetrieb: Aus folgendem Mitgliedstaat der EU: Aus folgendem Drittland eingeführt: Vom Drittland vergebene Ohrmarkennummer:	
1. Tierdaten Geburtsdatum: 15.12.01 Geschlecht: WEIBLICH Rasse: FLECKVIEH Ohrmarkennummer des Muttertieres: DE 09 12345678		3. Datum der Schlachtung, Verendung oder Tötung des Tieres: ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐	
		4. Sonderprämie für männliche Rinder beantragt oder gewährt: ¹⁾ nein ☐ ja ☐ 1. Altersklasse/ Einmalprämie ☐ ¹⁾ 2. Altersklasse ☐ ¹⁾	
5. Bestätigung der Angaben zu 1. und 2.		Stempel/Unterschrift d. Prämienbehörde ☐ 1) Von der Prämienbehörde auszufüllen	
Ort, Datum		Unterschrift des Tierhalters	

Cattle Id:
UK A1234 60604

Applicant's address:
MR M SMITH
IVY FARM
SHEBTON
WOOLER
NORTHUMBERLAND
NT1 1AB

SAMPLE

This is a Cattle Passport, which should be kept in a safe place. Please sign the first box in the 1st Movement Summary section.

Please detach this cover. If the address shown is incorrect, please complete the back of this page and return this slip to the BCMS Correspondence Address.

PASSEPORT DU BOVIN						
N° DE TRAVAIL	CODE PAYS	N° NATIONAL	SEXE	TYPE RACIAL	DATE DE NAISSANCE	N° 10824*01
	BE	N° Pays origine				
N° D'EXPLOITATION DE NAISSANCE		N° D'EXPLOITATION D'ÉDITION		CODES TYPES RACIAUX DES PARENTS		DATE D'ÉDITION
Pays BE		n° cheptel détenteur		N° NATIONAL DE LA MÈRE		
EMPLACEMENT D'IMPRESSION DU CODE À BARRÉS						
Echangé						
SPECIMEN						
e N° Fictif						
En l'absence de l'attestation sanitaire ou du laissez-passer sanitaire délivré par le Directeur des Services Vétérinaires, ce bovin ne peut pas circuler						
EMPLACEMENT RÉSERVÉ À L'APPOSITION DE L'ATTESTATION SANITAIRE OU DU LAISSEZ-PASSER SANITAIRE						
Coller en A et B les extrémités de l'attestation sanitaire ou du laissez-passer sanitaire						
						Prime Spéciale aux Bovins Mâles ya = Durchlöcherung no = Atropion oui = perforation si = perforazione no = Atropion 1 ^{re} tranche (demande ou octroi) 2 ^{de} tranche (demande ou octroi)

Fot. 2: Paszport dla bydła stosowany w Niemczech (u góry – pokazany dwustronnie), w Wielkiej Brytanii (pośrodku – pierwsza strona 17-stronicowej książeczki) oraz we Francji (u dołu – pokazany dwustronnie)

22. Każdy posiadacz zwierzęcia, z wyjątkiem przewoźników, aktualizuje rejestr ⁽¹⁾.

23. Komputerowe bazy danych na temat bydła miały zostać uruchomione do dnia 31 grudnia 1999 r. i zawierać szereg danych dotyczących zwierząt i gospodarstw. Znajdujące się w bazie danych informacje na temat zwierzęcia obejmują jego kod identyfikacyjny, datę urodzenia, płeć, rasę lub informacje dotyczące umaszczenia, jak również kod identyfikacyjny matki (lub, w przypadku zwierzęcia przywożonego z państw trzecich, numer identyfikacyjny przyznawany przy wjeździe, który jest powiązany z pierwotnym numerem identyfikacyjnym), numer identyfikacyjny gospodarstwa, w którym zwierzę się urodziło, numery identyfikacyjne wszystkich gospodarstw, w których zwierzę przebywało, i daty każdego przemieszczenia. Baza danych zawiera także datę śmierci lub uboju. W odniesieniu do każdego gospodarstwa, w bazie danych podane są nazwisko i adres posiadacza oraz numer identyfikacyjny składający się z kodu kraju i numeru nieprzekraczającego 12 znaków.

24. Baza danych musi pozwalać na sprawdzenie w dowolnym momencie numerów identyfikacyjnych wszystkich sztuk bydła przebywających w danym gospodarstwie oraz wszystkich przemieszczeń każdej ze sztuk bydła od chwili urodzenia lub, w przypadku zwierząt przywożonych z państwa trzeciego, od momentu przybycia do gospodarstwa przyjmującego ⁽²⁾ w Państwie Członkowskim.

25. Aby zapewnić prawidłowe wdrożenie systemu SIRB, właściwe władze każdego Państwa Członkowskiego muszą przeprowadzić pewną minimalną liczbę kontroli na miejscu ⁽³⁾, aby sprawdzić tożsamość wszystkich zwierząt w gospodarstwie. Kontrole te obejmują kontrolę fizyczną, polegającą na sprawdzeniu kolczyków, kontrolę dokumentów, w celu ustalenia, czy rejestr jest prowadzony prawidłowo, oraz celu ustalenia, czy istnieją dowody przybycia zwierząt i opuszczenia przez nich gospodarstwa, jak również kontrolę obowiązku powiadomienia administratora bazy danych o każdym przemieszczeniu zwierząt (narodziny, śmierć, kupno, sprzedaż, wypożyczenia). Hodowcy, u których zostaną przeprowadzone kontrole, są wybierani na podstawie analizy ryzyka. Przepisy przewidują sankcje proporcjonalne do wagi przewinienia ⁽⁴⁾. W ramce 1 przedstawiono sankcje stosowane w związku z zaobserwowanymi uchybieniami.

⁽¹⁾ Oprócz informacji podstawowych zarejestrowanych na różnych nośnikach rejestr zawiera także daty przybycia, opuszczenia lub śmierci zwierzęcia w gospodarstwie, nazwiska i adresy posiadaczy pochodzenia i przeznaczenia lub ich kody identyfikacyjne, jak również nazwisko i datowany podpis przedstawiciela właściwych władz, które sprawdziły rejestr.

⁽²⁾ Gospodarstwem przyjmującym jest gospodarstwo rolne, na którym przebywa zwierzę bezpośrednio po jego przybyciu do Unii Europejskiej.

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2630/97 z dnia 29 grudnia 1997 r. ustanawiające szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 820/97 w zakresie minimalnego poziomu kontroli przeprowadzanych w ramach systemu identyfikacji i rejestracji bydła (Dz.U. L 354 z 30.12.1997, str. 23). Rozporządzenie (WE) nr 2630/97 zostało zastąpione rozporządzeniem (WE) nr 1082/2003 z dnia 23 czerwca 2003 r. (Dz.U. L 156 z 25.6.2003, str. 9).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 494/98 z dnia 27 lutego 1998 r. ustanawiające niektóre przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 820/97 w zakresie minimalnego poziomu kontroli przeprowadzanych w ramach systemu identyfikacji i rejestracji bydła (Dz.U. L 60 z 28.2.1998, str. 78).

Ramka 1

Jeżeli wymogi w zakresie identyfikacji i rejestracji nie są w pełni przestrzegane w przypadku niektórych zwierząt, na te zwierzęta zostaje nałożone ograniczenie przemieszczania do czasu pełnego spełnienia wymogów.

Jeżeli liczba zwierząt, w odniesieniu do których wymogi w zakresie identyfikacji i rejestracji nie są w pełni przestrzegane, przekracza 20 % pogłowia, ograniczenie przemieszczania zostaje nałożone na wszystkie zwierzęta w gospodarstwie.

Brak powiadomienia o przemieszczeniu zwierząt, narodzinach lub śmierci także prowadzi do nałożenia ograniczeń w zakresie przemieszczaniu zwierząt do i z danego gospodarstwa.

Jeżeli jedno lub większa liczba zwierząt nie spełniają żadnych przepisów w zakresie identyfikacji i rejestracji, na wszystkie zwierzęta zostaje nałożone ograniczenie przemieszczania do i z danego gospodarstwa.

Jeżeli posiadacz zwierzęcia nie może wykazać tożsamości zwierzęcia w ciągu dwóch dni roboczych, zwierzę musi zostać niezwłocznie zniszczone bez odszkodowania pod nadzorem władz weterynaryjnych.

26. Państwa Członkowskie, które posiadają komputerową bazę danych uznaną przez Komisję za w pełni operacyjną, mogą postanowić o zaprzestaniu wydawania paszportów do celów przemieszczeń bydła w tym Państwie Członkowskim. W takim przypadku paszport, w którym zawarte informacje oparte są na komputerowej bazie danych, wymagany jest jedynie w odniesieniu do bydła przeznaczonego do handlu wewnątrzspółnotowego ⁽⁵⁾. Państwa Członkowskie mogą także zmniejszyć liczbę kontroli na miejscu z 10 % do 5 % ⁽⁶⁾, jeżeli mają w pełni operacyjną bazę danych umożliwiającą im przeprowadzanie skutecznych kontroli krzyżowych.

ROLA I ZOBOWIĄZANIA PRAWNE POSZCZEGÓLNYCH PODMIOTÓW W SYSTEMIE SIRB

Rada i Parlament Europejski

27. W zakresie ochrony zdrowia ludzkiego ⁽⁷⁾ Rada i Parlament Europejski przyjmują rozporządzenia podstawowe na wnioski Komisji. W kwestiach rolnych Rada uchwała rozporządzenia lub dyrektywy zaproponowane przez Komisję, po konsultacji z Parlamentem Europejskim.

⁽⁵⁾ Artykuł 6 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000.

⁽⁶⁾ Artykuł 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2630/97.

⁽⁷⁾ Artykuł 152 ust. 4 lit. b) Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską.

Komisja

28. Rozporządzenie podstawowe (WE) nr 1760/2000 stanowi⁽¹⁾, że Komisję wspiera komitet zarządzający składający się z przedstawicieli Państw Członkowskich (Komitet Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej⁽²⁾) w podejmowaniu środków niezbędnych do wdrożenia systemu SIRB, a w szczególności w zakresie przepisów w zakresie kolczyków, paszportów i rejestrów, minimalnych wymaganych kontroli, stosowania sankcji administracyjnych i przepisów przejściowych. Rozporządzenie podstawowe⁽³⁾ stanowi również, że eksperci Komisji wraz z właściwymi władzami, z jednej strony, weryfikują przestrzeganie przez Państwa Członkowskie wymogów rozporządzenia oraz, z drugiej strony, przeprowadzają kontrole na miejscu w celu zagwarantowania, iż wszelkie kontrole przebiegają zgodnie z obowiązującymi przepisami. Komisję wspiera w tych działaniach Stały Komitet ds. Łączucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt⁽⁴⁾. W przypadkach, w których uzna to za stosowne na podstawie wyników kontroli, Komisja przedstawia sytuację komitetowi. Komisja może podejmować konieczne decyzje. Rozporządzenie przewiduje także, że Komisja powinna śledzić rozwój sytuacji i może, w stosownych przypadkach, zmieniać lub uchylać decyzje.

Państwa Członkowskie

29. Ustanowienie systemu identyfikacji i rejestracji bydła zgodnie z przepisami jest obowiązkiem każdego Państwa Członkowskiego. Państwa Członkowskie określają kolczykowanie i zarządzają nim, określają format rejestrów prowadzonych w gospodarstwach i wydają paszporty dla bydła.

30. Wobec konieczności bieżącej aktualizacji krajowych baz danych, Państwa Członkowskie określają procedury zgłaszania przemieszczeń bydła. Procedury te mogą być manualne (formularze zgłoszeniowe) lub zautomatyzowane (transfer plików, połączenie internetowe itp.).

31. Państwa Członkowskie są także zobowiązane do przeprowadzania kontroli u posiadaczy bydła i sporządzania rocznego sprawozdania z wyników tych kontroli. Sprawozdanie to musi zostać przekazane Komisji.

⁽¹⁾ Artykuł 10 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000.

⁽²⁾ Komitet, o którym mowa w art. 11 rozporządzenia Rady (WE) nr 1258/1999 (Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 103).

⁽³⁾ Artykuły 22 i 23 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000.

⁽⁴⁾ Komitet, o którym mowa w art. 62 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1).

Różni posiadacze bydła

32. Posiadaczem bydła jest każda osoba fizyczna lub prawna odpowiedzialna za zwierzęta, na stałe lub czasowo, w tym w czasie transportu lub na rynku. Każdy posiadacz, z wyjątkiem przewoźników, zgłasza właściwym władzom wszelkie przemieszczenia do i z hodowli, jak również wszystkie przypadki narodzin i śmierci. Posiadacze ci aktualizują także na bieżąco rejestr, wypełniają paszporty i dokonują kolczykowania po urodzeniu oraz ponownego kolczykowania w przypadku zagubienia kolczyka⁽⁵⁾.

USTALENIA DOTYCZĄCE STRUKTURY SYSTEMU NA POZIOMIE WSPÓLNOTOWYM**Wstęp**

33. System prawny przyjęty w dziedzinie identyfikacji i rejestracji bydła musi być odpowiedni do celów, które mają zostać osiągnięte. Jeżeli celem jest umożliwienie śledzenia losów wszystkich sztuk bydła na obszarze Unii Europejskiej, przepisy muszą być do tego celu dostosowane.

34. Podstawowe przepisy w zakresie identyfikacji i rejestracji bydła mają charakter ogólny i nakładają na Państwa Członkowskie odpowiedzialność za wdrożenie systemu identyfikacji i rejestracji bydła na ich obszarze. Komisja przyjęła przepisy wykonawcze w zakresie kolczykowania, paszportów, rejestrów, kontroli⁽⁶⁾ i sankcji⁽⁷⁾, ale nie w odniesieniu do komputerowych baz danych.

Przepisy nie przewidują wymiany informacji między bazami danych

35. Prawodawstwo wspólnotowe określa środki konieczne do kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych. Rozporządzenie (WE) nr 1760/2000 wymaga od Państw Członkowskich podję-

⁽⁵⁾ Artykuły 2 i 7 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000.

⁽⁶⁾ Rozporządzenia Komisji (WE) nr 2629/97 i (WE) nr 2630/97, ujednolicone rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1082/2003.

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 494/98.

cia koniecznych środków w celu zapewnienia, by krajowe komputerowe bazy danych były jak najszybciej w pełni operacyjne. Świadoma zagrożeń, a także wiedząc, że śledzenie losów zwierząt wymaga wprowadzenia przejrzystej procedury wymiany danych między Państwami Członkowskimi o zwierzętach i ich przemieszczeniach, Komisja przygotowała wniosek zmierzający w tym kierunku. Rada nie zajęła się tym wnioskiem. Rozporządzenie przyjęte w lipcu 2000 r. nie przewiduje wymiany danych między krajowymi bazami danych, ale jedynie procedury wzajemnej pomocy między Państwami Członkowskimi. System ANIMO pozwala na przekazywanie między Państwami Członkowskimi informacji dotyczących partii zwierząt objętych wymianą handlową, ale ten system nie umożliwia uzyskania informacji o tożsamości zwierząt wchodzących w skład danej partii. W efekcie między Państwami Członkowskimi nie istnieje systematyczna komunikacja dotycząca stanu zdrowia zwierząt będących przedmiotem handlu czy uprawnień do premii z ich tytułu.

36. W każdym razie szanse wymiany informacji między różnymi krajowymi bazami danych zostały od początku przekreślone z powodu różnic w formacie danych w poszczególnych Państwach Członkowskich. Przy braku mechanizmu wymiany danych między bazami danych możliwe jest jednak śledzenie przemieszczeń bydła poprzez sprawdzanie, czy paszporty sprzedawanych lub kupowanych zwierząt są zwracane. Mechanizm zwracania paszportów jednakże nie jest sprawny (patrz: pkt 38 lit. c).

37. Obecnie Komisja nie posiada żadnego szczegółowego opisu kontroli wszystkich przemieszczeń, ani też opracowania poświęconego ich analizie w ramach systemu SIRB. Przy braku wymiany danych między bazami krajowymi Komisja nie może zapewnić, by system, nawet teoretycznie, pozwalał na skuteczne śledzenie wszelkich przemieszczeń bydła na obszarze Wspólnoty.

Przepisy wspólnotowe nie są wystarczająco dokładne

38. Obowiązujące przepisy są w pewnym stopniu niedokładne lub niespójne, umożliwiają różne sposoby przetwarzania danych przez Państwa Członkowskie, a mogą też być źródłem błędów.

- a) *Obowiązki posiadaczy w zakresie prowadzenia rejestrów nie są dostosowane do specyfiki różnych rodzajów posiadaczy*

Wszyscy posiadacze bydła, z wyjątkiem przewoźników, muszą aktualizować rejestr, zawierający pewne obowiązkowe

dane, na papierze lub w formie elektronicznej. Prowadzenie rejestru nie jest dostosowane do działalności prowadzonej przez różnych posiadaczy zwierząt. Powinna istnieć możliwość uwzględnienia charakterystycznych cech niektórych rodzajów posiadaczy, takich jak kupcy, miejsca gromadzenia zwierząt lub rzeźnie⁽¹⁾. Z uwagi na znaczną liczbę przemieszczeń kupcy lub kierujący miejscem gromadzenia zwierząt nie są w stanie gromadzić informacji dotyczących poszczególnych identyfikacji wszystkich zwierząt w klasycznym rejestrze. Działalność zawodowa tych posiadaczy nie jest zgodna z obecnymi wymaganiami odnoszącymi się do prowadzenia rejestru. Podobne ograniczenia występują na poziomie rzeźni.

- b) *Pojęcie posiadacza bydła jest interpretowane na różne sposoby*

Przepisy określają posiadacza jako każdą osobę fizyczną lub prawną władającą zwierzętami na stałe lub czasowo, w tym także w czasie transportu lub na rynku. Celem takiej obszernej definicji jest włączenie wszystkich kategorii podmiotów, które są odpowiedzialne za zwierzęta od ich narodzin lub przybycia do Unii Europejskiej do ich śmierci lub opuszczenia przez nie Unii Europejskiej. Państwa Członkowskie czasem odmiennie interpretowały pojęcie posiadacza. Francja włączyła miejsca gromadzenia i zakłady utylizacji mięsa do systemu identyfikacji i rejestracji bydła. Sytuacja była odmienna w pozostałych trzech Państwach Członkowskich objętych kontrolą.

- c) *Paszporty zwierząt nieżyjących lub zwierząt wywiezionych do innego Państwa Członkowskiego, dla których wystawiono nowy paszport, nie zawsze są uwzględniane*

W Państwach Członkowskich objętych kontrolą dla każdego przemieszczenia bydła wymagany jest paszport. Przepisy przewidują, że w przypadku śmierci zwierzęcia paszport jest zwracany właściwym władzom przez posiadacza w terminie siedmiu dni od dnia śmierci zwierzęcia. Jeżeli zwierzę zostało skierowane do rzeźni, kierownik rzeźni jest odpowiedzialny za zwrot paszportu właściwym władzom. Mechanizmy zwrotu paszportów nie istnieją lub są nieskuteczne.

⁽¹⁾ Liczba przemieszczeń zarejestrowanych przez kupców lub miejsca gromadzenia zwierząt jest tak wysoka, że rejestr, który musi być prowadzony ręcznie, stanowi źródło błędów. Liczba obecnych w danym miejscu zwierząt nie może być automatycznie obliczona i należy zapewnić kompletność wpisów (należy przewidzieć kontrole krzyżowe).

Szczegółowe środki wykonawcze w zakresie zwrotu paszportów oraz kontroli tych zwrotów nie zostały jeszcze określone. Nie istnieje także żadna procedura unieważniania tych paszportów. Paszporty, które nie zostały unieważnione, mogłyby zostać nielegalnie ponownie wykorzystane wobec braku systematycznej wymiany informacji między Państwami Członkowskimi oraz zważywszy na brak precyzji przepisów, zarówno na poziomie procedur, jak i kontroli i ewentualnych sankcji. W przypadku bytła pochodzącego z innego Państwa Członkowskiego, jeżeli paszport nie zostanie ponownie wydany w Państwie Członkowskim, nie istnieje żadna procedura przekazywania informacji zwrotnej o bydle wprowadzonym do krajowych baz danych. Ponadto, jeżeli paszport zostanie ponownie wydany, procedury zwrotu starego paszportu Państwu Członkowskiemu pochodzenia nie istnieją lub są nieskuteczne.

- d) Czasami trudno ustalić, z którego kraju lub gospodarstwa pochodzi zwierzę. W przypadku zwierząt pochodzących z państw trzecich system przewiduje identyfikację bytła w pierwszym gospodarstwie, do którego dokonano przywozu, a zatem zakłada „naturalizację” po przywozie, co nie zawsze pozwala ustalić gospodarstwo lub kraj pochodzenia.

- b) *Długość numerów identyfikacyjnych bytła jest zmienna (2 litery identyfikujące Państwo Członkowskie, po których następuje do 12 cyfr)*

W przypadku handlu bydłem brak normalizacji kodów znajdujących się na kolczykach powoduje w niektórych Państwach Członkowskich problemy administracyjne. Na przykład Francja, która posługuje się tylko 10 cyframi, tworzy numery wirtualne, aby móc wprowadzić do bazy danych informacje o zwierzętach przywożonych z innych Państw Członkowskich. Większa standaryzacja numerów identyfikacyjnych pozwoliłaby na automatyczną rejestrację przemieszczeń bytła między Państwami Członkowskimi. Posługiwanie się kompatybilnymi lub standardowymi kodami identyfikacyjnymi pozwoliłoby na precyzyjne wprowadzanie danych.

Komisja nie posiada uprawnień, aby ustanowić zasady tworzenia krajowych baz danych

39. Warianty przewidziane w przepisach wspólnotowych niepotrzebnie komplikują system:

- a) *Przemieszczenia na obszarze jednego Państwa Członkowskiego z paszportem lub bez paszportu*

Wprowadzenie wymogu posiadania paszportów przy przemieszczeniach na obszarze jednego Państwa Członkowskiego jest opcjonalne dla Państw Członkowskich, które mają bazę danych uznaną za w pełni operacyjną przez Komisję najpóźniej dnia 31 grudnia 1999 r. W Państwach Członkowskich objętych kontrolą Trybunał stwierdził, że testy, chociaż niewątpliwie różnej jakości, przeprowadzane przed wydaniem paszportu, umożliwiają filtrowanie informacji zawartych w bazie danych i tym samym pozwalają zwiększyć jej wiarygodność. Przepisy ⁽¹⁾ pozwalają Państwom Członkowskim na podjęcie decyzji o zniesieniu paszportów w przypadku przemieszczeń wewnątrz kraju. W takim przypadku należy upewnić się, że przeprowadzane kontrole zapewnią, że dane zgromadzone w bazie są wystarczająco wiarygodne.

40. W przeciwieństwie do tego, co zostało przewidziane dla innych elementów systemu (kolczyki, paszporty, rejestry, kontrole na miejscu, sankcje administracyjne i środki przejściowe), Komisja nie posiada uprawnień (?) do przyjęcia środków wykonawczych w zakresie wdrożenia i kontroli różnych krajowych baz danych ⁽³⁾ (patrz: pkt 28). Ta znaczna słabość systemu pozwala zrozumieć różnice zaobserwowane w Państwach Członkowskich objętych kontrolą, jako że każde Państwo Członkowskie opracowało swoją własną bazę danych działającą w oparciu o swobodnie przez siebie zdefiniowane kryteria (patrz: tabela 4).

⁽²⁾ Szersza interpretacja art. 22 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 pozwoliłaby Komisji na odegranie bardziej aktywnej roli w odniesieniu do uznawania operacyjności baz danych. Poglądu tego nie podziela Komisja, która uważa, że art. 22 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 nie daje jej żadnych uprawnień w zakresie uznawania baz danych, a jedynie art. 6 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 stanowi podstawę prawną uznawania operacyjności baz danych.

⁽³⁾ Świadoma znaczenia wprowadzenia komputerowych baz danych, których operacyjność powinna być jednakowa w różnych Państwach Członkowskich, Komisja zaproponowała w 1998 r., aby powierzono jej odpowiedzialność za określenie przepisów wykonawczych prowadzących do osiągnięcia tego celu. Ta propozycja zawierała także wniosek, aby wprowadzić przejrzystą procedurę wymiany danych między Państwami Członkowskimi w zakresie wymiany informacji o zwierzętach i ich przemieszczeniach. Rada nie podjęła żadnych działań w odniesieniu do tej propozycji, co tłumaczy brak przepisów wykonawczych.

⁽¹⁾ Artykuł 6 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000.

Tabela 4

Synteza ustaleń Trybunału Obrachunkowego z kontroli przeprowadzonych w pierwszej połowie 2002 r. (1)

Państwa Członkowskie	Koleczykowanie			Rejestry w gospodarstwach			Paszporty			Komputerowe bazy danych						
	Format koleczyków	Niepowtarzalność koleczyków i oznaczanie wszystkich zwierząt	Jakość koleczyków	Format rejestru zawierający wszystkie wymagane informacje	Rejestr używany przez hodowców	Rejestr używany przez rzeźnie, hurtowników i kupców	Format paszportów	Wiarygodność paszportów	Monitorowanie paszportów będącego przedmiotem handlu między Państwami Członkowskimi	Jakość informacji w pominięciu o przesłanych zwierzętach celem kontroli ich przepływu	Przetwarzanie powiadomień o przesłanych zwierzętach	Mechanizm wykrywania nieprawidłowości zw. z przesłanymi	Zarządzanie nieprawidłowościami zw. z przesłanymi	Synchronizacja lokalnych baz danych z bazą krajową	Zarządzanie wewnętrzną notową wymianną handlową	Jakość informacji w bazie danych
Niemcy																
Francja																
Włochy																
Zjednoczone Królestwo (Wielka Brytania)								brak oceny								

Państwa Członkowskie	Poziom udziału różnych posiadaczy			Kontrola na miejscu		
	Hodowcy	Kupcy i hurtownicy	Rzeźnie	Częstość kontroli	Metoda selekcji	Stosowanie sankcji
Niemcy — Bawaria						
Niemcy — Saksonia						
Francja						
Włochy						
Zjednoczone Królestwo (Wielka Brytania)						

Zadawalający

Wystarczający

Niewystarczający

Źródło: Trybunał Obrachunkowy.

(1) Uwagi Dyrekcji Generalnej ds. Zdrowia i Ochrony Konsumentów (DG SANCO) dotyczące niniejszej tabeli uwzględniono w głównej części sprawozdania specjalnego. Dotyczą one w szczególności monitorowania paszportów, zarządzania wewnętrzną wymianną handlową i jakości informacji zawartych w bazach danych.

41. Jedynym uprawnieniem powierzonym Komisji na mocy rozporządzenia podstawowego ⁽¹⁾ jest ocena, czy bazy danych są w pełni operacyjne ⁽²⁾. Ocena pozytywna pozwala Państwu Członkowskim zrezygnować z wymogu stosowania paszportów w przypadku przemieszczeń bydła na terytorium kraju (patrz: pkt 39). Przepisy wspólnotowe nie określają jednak warunków uzyskania pozytywnej oceny Komisji. Ta luka prawna wyjaśnia, dlaczego zarządzanie przez Komisję procedurą oceny uległo głębokim zmianom (patrz: pkt 55–62).

Przepisy Komisji w zakresie kontroli na miejscu i nakładania sankcji wymagają udoskonalenia

42. Przepisy dotyczące systemu SIRB określają system kontroli na miejscu i system szczególnych sankcji. Celem kontroli na miejscu jest sprawdzenie wdrożenia i zadowalającego funkcjonowania wszystkich elementów systemu SIRB. Przepisy wspólnotowe przewidują pośrednie sankcje finansowe dla posiadaczy bydła wyłącznie w przypadkach poważnych uchybień, w których zwierzę należy skierować do rzeźni bez odszkodowania. We wszystkich innych przypadkach nakładane są wyłącznie ograniczenia w przemieszczaniu bydła. Te ograniczenia w przemieszczaniu uniemożliwiają kupno lub sprzedaż bydła, co może poważnie zakłócić działalność gospodarczą danego rolnika. Sankcje przewidziane w przepisach wspólnotowych są stosowane odmiennie w czterech Państwach Członkowskich objętych kontrolą.

43. Ustalenia poczynione w wyniku kontroli przeprowadzonej w czterech Państwach Członkowskich wskazują, że w momencie przeprowadzania kontroli system kontroli na miejscu i mechanizmy sankcji odznaczały się różnicowaną skutecznością. W ramce 2 przytoczonych zostało kilka przykładów ich niezadawalającego funkcjonowania.

Ramka 2

We Włoszech kontrole w zakresie identyfikacji były prowadzone przez weterynarzy równoległe z kontrolami sanitarnymi. W trakcie tych kontroli aspekty sanitarne zostały potraktowane priorytetowo w stosunku do kwestii technicznych i administracyjnych związanych z identyfikacją. W sprawozdaniach kontrolnych nie pojawiła się żadna wzmianka na temat kontroli w zakresie identyfikacji. Z powodu niewielkiej liczby wykrytych wykroczeń liczba sankcji była także bardzo ograniczona.

W Niemczech nie istniała procedura dalszej kontroli wykrytych nieprawidłowości. Sprawozdania z kontroli nie były wystarczająco szczegółowe.

W Wielkiej Brytanii inspektorzy nie posługiwali się wykazami nieprawidłowości w przemieszczaniu zwierząt, co pozwoliłoby im na lepsze ukierunkowanie kontroli.

We Francji kontrole przeprowadzone w rzeźniach lub miejscach gromadzenia zwierząt nie prowadziły do sporządzania sprawozdania z kontroli w zakresie identyfikacji. W stosunku do liczby wykrytych nieprawidłowości liczba sankcji była raczej niewielka.

44. System kontroli, składający się z analizy ryzyka, mechanizmu sankcji i statystyk kontroli, był dobrze dostosowany do kontroli hodowców przed uruchomieniem krajowych baz danych. Jednakże system ten nie jest wystarczająco dostosowany do potrzeb kontroli innych posiadaczy, tj. kupców, rynku, miejsc gromadzenia zwierząt i rzeźni (patrz: ramka 3).

Ramka 3

Celem klasycznego systemu kontroli na miejscu jest kontrola zwierząt przebywających w gospodarstwie, sprawdzenie ich identyfikacji i kontrola prawidłowego prowadzenia rejestru, jak również zgodności paszportów z przepisami. Kontrola taka ma także za zadanie sprawdzić przemieszczenia zwierząt w okresie ostatnich dwunastu miesięcy. Ten system był dobrze dostosowany do potrzeb hodowców bydła. W zakresie kontroli „identyfikacyjnej” w rzeźni, u kupca lub miejscu gromadzenia zwierząt, klasyczny system kontroli był jednak w praktyce trudny do zastosowania ze względu na znaczną liczbę zwierząt i przemieszczeń rejestrowanych przez tych posiadaczy.

45. Ponadto system kontroli nie został przystosowany do tego, by uwzględniał informacje, które stały się dostępne po uruchomieniu baz danych, oraz do możliwości przeprowadzania efektywniejszej kontroli na miejscu na podstawie wykazów nieprawidłowości wykrywanych przez bazę danych, takich jak podwójne wpisy, opóźnienia w powiadamianiu, liczba ponownych kolczykowań itp. Wreszcie, nie zostało określone, jak ma przebiegać kontrola na miejscu. We Włoszech liczba kontroli na miejscu przekracza 20 %, ponieważ obowiązkowe profilaktyczne kontrole sanitarne są systematycznie odnotowywane w systemie razem z kontrolami identyfikacyjnymi. W tych kontrolach nie bierze się pod uwagę w sposób systematyczny całości aspektów technicznych i administracyjnych związanych z identyfikacją.

⁽¹⁾ Artykuł 6 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000.

⁽²⁾ Ponadto kody kreskowe powinny być obowiązkowo wydrukowane na paszportach. Standaryzacja tych kodów na poziomie Wspólnoty uprościłaby kwestie administracyjne, usuwając jednocześnie źródło błędów powstających przy wprowadzaniu danych.

46. Przepisy wspólnotowe zezwalają na przeprowadzanie kontroli na miejscu SIRB w połączeniu z innymi kontrolami, a w szczególności kontrolami IACS. Z punktu widzenia hodowców wymagania tych dwóch systemów są bardzo zbliżone. Istnienie dwóch oddzielnych szczegółowych systemów uregulowań zawierających pewne różnice powoduje problemy interpretacyjne i logistyczne w terenie (patrz: ramka 4).

Ramka 4

Rolnicy nie zawsze czynili rozróżnienie między kontrolami w zakresie identyfikacji a kontrolami premii. Na przykład opóźnienia w powiadamianiu lub zapasy kołczyków były sprawdzane przy kontroli w zakresie identyfikacji, ale te elementy nie były kontrolowane w ramach IACS.

Nieprawidłowości związane z identyfikacją nie były regularnie włączane do sprawozdań sporządzanych z kontroli premii, chociaż były uwzględniane przy kontroli w zakresie identyfikacji.

USTALENIA NA TEMAT ZARZĄDZANIA SYSTEMEM NA POZIOMIE WSPÓLNOTOWYM

Brak dokładnych przepisów w zakresie zarządzania krajowymi bazami danych

47. Ponieważ nie istnieją przepisy dotyczące zarządzania bazami danych, bazy te znacznie się różnią w poszczególnych Państwach Członkowskich. Przy wprowadzaniu baz danych w Państwach Członkowskich nie przewidziano żadnego doradztwa Komisji. Każde Państwo Członkowskie przygotowało swoją własną bazę danych i poniosło znaczną część kosztów związanych z jej zaprojektowaniem i stworzeniem⁽¹⁾ (Zjednoczone Królestwo przygotowało dwa niezależne systemy, patrz: pkt 62). Bazy danych nie zostały zaprojektowane w oparciu o wspólny system operacyjny określony na szczeblu europejskim, nie zostały także zharmonizowane procedury dotyczące przetwarzania danych.

48. Ujmując rzecz bardziej precyzyjnie, brakuje definicji podstawowych pojęć, jednolitych przepisów w zakresie zarządzania, wskaźników jakości oraz określenia formatu wymiany danych.

49. Do tych pojęć podstawowych zalicza się np. minimalne wymagane informacje, które powinny być przekazywane przez posiadaczy przy powiadomieniu o przemieszczeniach zwierząt, lub wyczerpująca definicja posiadacza bydła. W niektórych przypadkach posiadacze pośredni nie dokonują żadnego powiadomienia, co powoduje luki w śledzeniu losów zwierząt.

⁽¹⁾ Koszty te pokrywane są przez Państwa Członkowskie. Bardzo niewielka ich część została sfinansowana z budżetu wspólnotowego.

50. Brak jednolitych przepisów w zakresie zarządzania oznacza, że testy spójności różnią się między bazami danych oraz że nieprawidłowości związane z przemieszczaniem zwierząt nie oznaczają tych samych okoliczności. W efekcie wiarygodność informacji znajdujących się w bazach danych jest bardzo zróżnicowana. Ramka 5 pokazuje zróżnicowaną sytuację w Państwach Członkowskich w 2002 r.

Ramka 5

Aby kontrolować informacje znajdujące się w bazach danych, Państwa Członkowskie określiły nieprawidłowości, które system wykrywa automatycznie. W odniesieniu do rodzajów nieprawidłowości związanych z przemieszczeniami zwierząt w czterech Państwach Członkowskich objętych kontrolą Włochy wyróżniły ich pięć, podczas gdy Niemcy pięćdziesiąt pięć, Wielka Brytania osiem, a Francja trzydzieści pięć.

Przykładem nieprawidłowości związanych z przemieszczeniami zwierząt są: opuszczenia gospodarstwa, po których nie nastąpiła żadna nowa rejestracja u innego posiadacza (rolnika, kupca, rzeźnię itp.), data opuszczenia gospodarstwa późniejsza niż data przyjęcia zwierzęcia do kolejnego gospodarstwa, różnice między datą opuszczenia gospodarstwa zarejestrowaną przez posiadacza i datą przyjęcia zwierzęcia do gospodarstwa zarejestrowaną przez innego posiadacza. Ten ostatni przykład może świadczyć o braku zarejestrowania przemieszczenia pośredniego i luce w śledzeniu przemieszczania zwierzęcia.

Przepisy w zakresie zarządzania dotyczące jednego rodzaju nieprawidłowości różniły się znacznie w poszczególnych Państwach Członkowskich. Na przykład jeżeli zwierzę zgłoszone przez jednego posiadacza jako to, które opuściło gospodarstwo, nie zostało uwzględnione w rejestrze innego posiadacza jako przybywające do gospodarstwa, system niemiecki generował raport o nieprawidłowości, jeżeli różnica ta wynosiła dwa dni, system francuski generował raport o nieprawidłowości w przypadku rozbieżności 30 dni, podczas gdy systemy włoski i brytyjski nie przewidywały takich nieprawidłowości. W przypadku tych dwóch baz danych nie istniał automatyczny system kontroli „zagubień” zwierząt.

Na dzień 1 stycznia 2002 r. we włoskiej bazie danych było 2 305 076 „zagubionych” zwierząt. Zwierzęta te zostały oznaczone jako te, które opuściły gospodarstwo żywe, ale nie zostały u żadnego innego posiadacza zarejestrowane jako „przybyłe”. Przyczyn tej sytuacji należy szukać w braku powiadomienia lub w błędach powiadomienia, pomyłkach przy wprowadzaniu do bazy danych lub różnych innych pomyłkach komputerowych. W Wielkiej Brytanii podobna sytuacja spowodowała, iż władze wprowadziły tzw. long dead programme, który pozwolił na usunięcie nieprawidłowości dotyczących zwierząt uznanych za niezujące.

W przypadku gdy zwierzę było zarejestrowane jednocześnie u dwóch posiadaczy, systemy niemiecki i brytyjski generowały raport o nieprawidłowości już od pierwszego dnia, w którym nastąpiło nałożenie informacji, system francuski generował taki raport po 15 dniach od nałożenia się informacji, zaś system włoski nie przewidywał takiej nieprawidłowości.

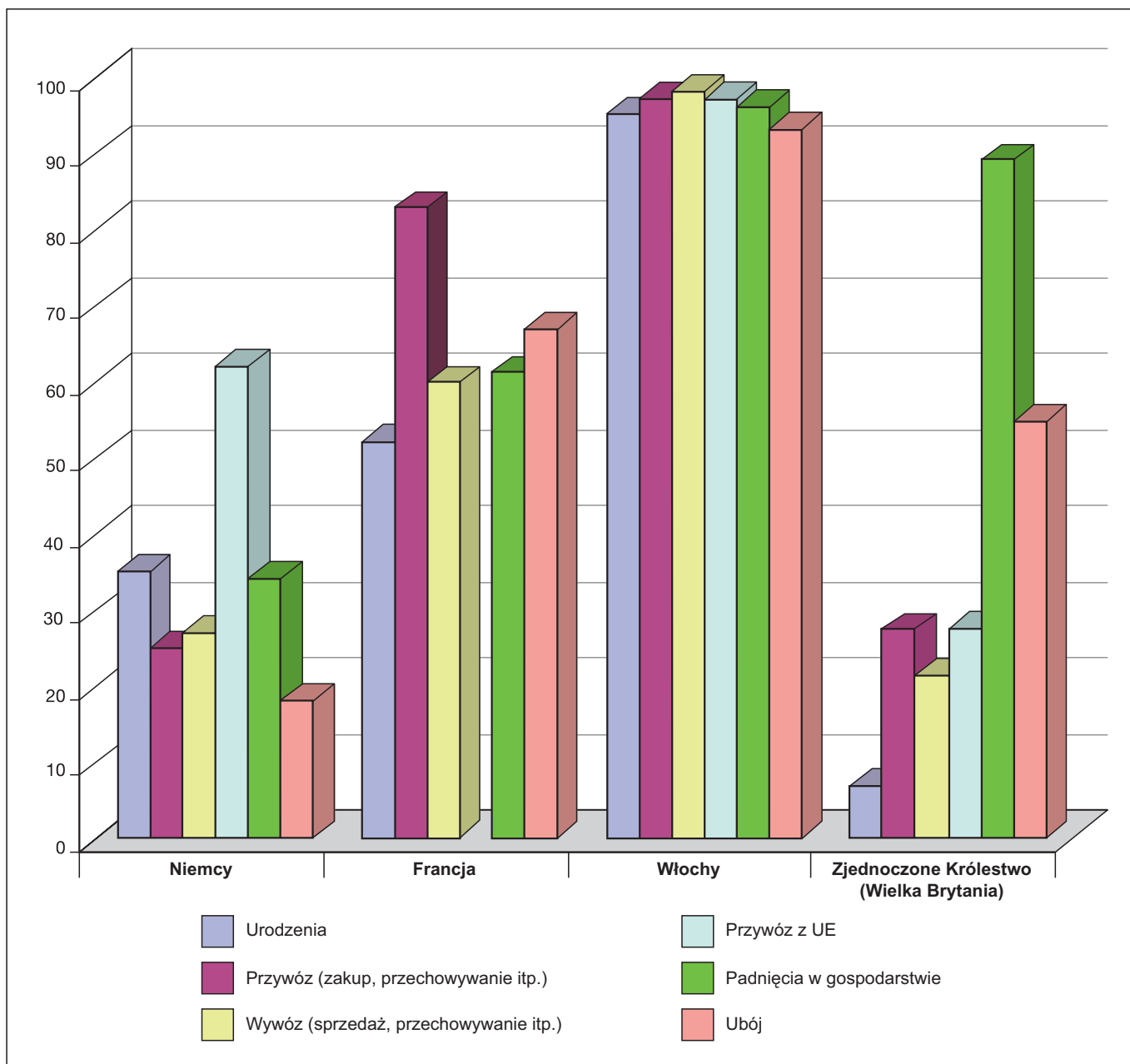
51. Państwa Członkowskie wypracowały niewiele wskaźników jakości krajowych baz danych. Nie określono dopuszczalnego progu nieprawidłowości. Ponadto wskaźniki realizacji jeszcze nie istniały lub były w przygotowaniu.

52. Brak zdefiniowanego kompatybilnego formatu wymiany danych między krajowymi bazami danych uniemożliwia pełne śledzenie losów bydła przemieszczanego między Państwami Członkowskimi.

53. Przestrzeganie terminów powiadomień ma zasadnicze znaczenie dla efektywnego śledzenia przemieszczeń w czasie rzeczywistym. Państwa Członkowskie nie są zobowiązane do analizowania tych danych ani do przekazywania ich do Komisji. Analiza informacji przekazanych do Trybunału wykazała ogromne różnice w terminach przewidzianych na dokonanie powiadomienia dla różnych rodzajów przemieszczeń i w przypadku różnych państw Członkowskich (patrz: wykres 4).

Wykres 4

Procent spóźnionych powiadomień o przemieszczeniach bydła w 2001 r.

Źródło: Krajowa baza danych we Francji. Dane nie pozwalają wyróżnić przywozu z innego Państwa Członkowskiego.

54. Przy uruchamianiu baz danych Komisja nie pomagała Państwom Członkowskim ani też nie służyła radą tym, które się do niej o nią zwróciły. Na przykład Wielka Brytania zwróciła się do Komisji o pomoc na etapie tworzenia swojego systemu, ale Komisja tej pomocy odmówiła.

Brak kryteriów pełnej operacyjności baz danych

55. Komisja wydaje opinię ⁽¹⁾ na temat pełnej operacyjności krajowych baz danych przed zniesieniem przez Państwo Członkowskie obowiązku posługiwania się paszportami przy przemieszczeniach bydła na swoim terytorium (patrz: pkt 26). Swoją opinię o pełnej operacyjności baz danych Komisja opiera na analizie odpowiedzi Państw Członkowskich na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz dwudniowej wizycie w tych Państwach Członkowskich, które starają się o uzyskanie pozytywnej opinii. Celem tej wizyty jest prezentacja funkcjonowania bazy danych. Komisja następnie publikuje swoją decyzję o uznaniu pełnej operacyjności krajowej bazy danych. Ramka 6 zawiera kilka przykładów warunków wydania pozytywnej opinii znalezionych w decyzjach Komisji o uznaniu pełnej operacyjności bazy danych.

Ramka 6

Komisja bardzo często stawiała warunki, które musiały zostać spełnione przez Państwo Członkowskie, aby jego baza danych została uznana za w pełni wiarygodną. Wydając opinię nt. luksemburskiej bazy danych, Komisja wskazała m.in. na dwie słabości, a mianowicie, że właściwe władze nie były w stanie szybko poprawiać błędów lub dokonywać uzupełnień oraz że termin przewidziany na dokonanie powiadomień o przemieszczeniach, narodzinach lub śmierci zwierząt był dłuższy niż siedem dni.

W przypadku Danii Komisja wymieniła te same dwie słabości. Ponadto paszporty nie były uwierzytelniane i nie był rejestrowany status w zakresie premii.

W przypadku Belgii nie wszystkie rodzaje przemieszczeń były rejestrowane w bazie danych i właściwe władze nie były w stanie szybko poprawiać błędów lub dokonywać uzupełnień.

W przypadku Niderlandów właściwe władze nie były w stanie szybko poprawiać błędów lub uzupełniać braków, termin przewidziany na dokonanie powiadomienia o przemieszczeniach, narodzinach lub śmierci zwierząt był dłuższy niż siedem dni, a przepisy rozporządzenia (WE) nr 2630/97 nie były prawidłowo stosowane.

W przypadku Austrii nie wszystkie przemieszczenia zwierząt były rejestrowane, błędy były poprawiane z opóźnieniem, a przepisy krajowe dotyczące terminu przewidzianego na dokonywanie powiadomień nie były przestrzegane.

W Szwecji nie dokonywano powiadomień ani o uboju, ani skierowaniach do zakładów utylizacji mięsa. Błędy były poprawiane z opóźnieniem i nie wszystkie przepisy dotyczące ponownej identyfikacji bydła w przypadku zagubienia kolczyków były przestrzegane. Terminy przewidziane na dokonanie powiadomień nie były przestrzegane.

W Irlandii Północnej władze wezwano do podjęcia stosownych środków w celu poprawy wiarygodności rejestracji danych, procedur związanych z wymianą kolczyków, w szczególności terminów przewidzianych na ich dystrybucję i śledzenie losów zwierząt. Władze miały także poprawić procedury uwierzytelniania i wystawiania paszportów.

We Francji władze wezwano do skrócenia do siedmiu dni terminu na dokonanie powiadomienia o przemieszczeniach, narodzinach i śmierci zwierząt oraz do rejestrowania wszystkich przemieszczeń zwierząt i szybkiego uzupełniania wszystkich braków i poprawiania wszystkich błędów wykrytych w trakcie kontroli na miejscu.

56. Wymagania zawarte w decyzjach Komisji uznających pełną operacyjność baz danych i ustalenia poczynione przez Biuro ds. Żywności i Weterynarii i Dyрекcję Generalną ds. Rolnictwa w odniesieniu do identyfikacji i rejestracji bydła nie gwarantowały, że istniejący system pozwalał na kontrolę zgodności z przepisami w zakresie terminów dokonywania powiadomień, istnienia powiadomień lub w kwestii sankcji.

57. Celem decyzji o uznaniu pełnej operacyjności danej bazy danych było jedynie potwierdzenie, że baza ta była w pełni operacyjna w sensie technicznym. Według Komisji takie uznanie ogranicza się wyłącznie do zatwierdzenia struktury systemu wprowadzonego przez Państwo Członkowskie. Ponadto Komisja nie dokonała oceny rzeczywistego funkcjonowania baz danych w oparciu o konkretne zasady zarządzania lub uprzednio określone wskaźniki jakości. W efekcie praktyczne funkcjonowanie i ostateczna wiarygodność bazy danych zależy od posiadaczy, którzy muszą wprowadzać kompletne dane i na bieżąco je aktualizować.

58. Ponadto wszystkie decyzje o uznaniu pełnej operacyjności baz danych zawierają warunki ze skutkiem zawieszającym formalnie zobowiązujące Państwa Członkowskiego do wprowadzenia odpowiednich środków prowadzących do poprawy funkcjonowania bazy danych, zanim oficjalne uznanie zacznie obowiązywać. Od 2001 r. Komisja postanowiła systematycznie sprawdzać, czy sformułowane zalecenia są rzeczywiście realizowane.

59. Od 2001 r. Biuro ds. Żywności i Weterynarii prowadzi różne działania kontrolne w zakresie śledzenia losów zwierząt, zaś jego ustalenia są brane pod uwagę przy ocenie struktury i funkcjonowania baz danych. Chociaż taki sposób postępowania został przyjęty, nie był on jednak stosowany przy pierwszych ocenach operacyjności baz danych. Te szczegółowe kontrole służą obecnie za podstawę oceny operacyjności baz danych. Z tego powodu Komisja przykłada większe znaczenie do procedury uznania baz danych i swojej roli w tym zakresie.

60. Na początku 2004 r. bazy danych dziewięciu Państw Członkowskich i Irlandii Północnej zostały uznane przez Komisję za w pełni operacyjne w dniach wymienionych w tabeli 5.

⁽¹⁾ Artykuł 6 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000.

Tabela 5

Daty decyzji Komisji uznających pełną operacyjność baz danych

Państwo Członkowskie (lub region)	Decyzja	Data decyzji	Faktyczna data uznania
Finlandia	1999/317/WE	28 kwietnia 1999	1 maja 1999
Luksemburg	1999/375/WE	19 maja 1999	1 sierpnia 1999
Dania	1999/376/WE	19 maja 1999	1 października 1999
Belgia	1999/377/WE	19 maja 1999	1 lipca 1999
Niderlandy	1999/546/WE	13 lipca 1999	1 października 1999
Austria	1999/571/WE	28 lipca 1999	1 października 1999
Szwecja	1999/693/WE	5 października 1999	1 listopada 1999
Zjednoczone Królestwo (Irlandia Północna)	1999/696/WE	11 października 1999	1 listopada 1999
Francja	2001/399/WE	7 maja 2001	2 września 2001
Niemcy	2002/67/WE	28 stycznia 2002	Nie określono

61. Na początku 2004 r. sześć Państw Członkowskich nie miało jeszcze baz danych uznanych za w pełni operacyjne. Były to: Grecja, Hiszpania, Irlandia, Włochy, Portugalia i Zjednoczone Królestwo (Wielka Brytania). Sytuacja w tych państwach została szczegółowo omówiona w ramce 7.

Ramka 7

W przypadku Portugalii Komisja zawiesiła projekt decyzji o uznaniu pełnej operacyjności bazy danych od dnia wizyty kontrolnej 19 października 2000 r. z powodu słabości systemu stwierdzonych na miejscu przez inspektorów DG SANCO.

Władze hiszpańskie przedłożyły Komisji kwestionariusz dnia 24 lipca 2001 r. Oświadczyły, że są przygotowane do wizyty kontrolnej z Komisji mającej na celu oficjalne uznanie bazy danych za w pełni operacyjną, ale zwróciły się z prośbą, aby data uznania była datą wysłania kwestionariusza do Komisji. Od 2002 r. liczba przeprowadzanych kontroli na miejscu została zmniejszona do 5 %.

Komisja odbyła wizytę kontrolną w Wielkiej Brytanii w dniach 20 i 21 listopada 1999 r. Został przygotowany projekt decyzji z datą 1 kwietnia 2002 r. jako datą uznania pełnej operacyjności, ale także w tym przypadku służby Komisji wstrzymały wydanie decyzji z powodu słabości zaobserwowanych na miejscu.

W liście z dnia 23 stycznia 2002 r. władze irlandzkie poinformowały Komisję, że ich baza danych była w pełni operacyjna i że z tego powodu zmniejszono liczbę kontroli na miejscu z 10 % do 5 %.

W przypadku Włoch Komisja otrzymała standardowy kwestionariusz wypełniony dnia 28 lutego 2002 r. Włoskie władze zgłosiły gotowość do przyjęcia wizyty kontrolnej Komisji mającej na celu oficjalne uznanie pełnej operacyjności bazy danych.

W liście z dnia 24 lipca 2001 r. władze greckie poinformowały Komisję o planach utworzenia bazy danych i jej uruchomienia w czerwcu 2002 r.

62. W przypadku niektórych Państw Członkowskich (Portugalia i Zjednoczonego Królestwa) projekt decyzji o uznaniu operacyjności został wstrzymany przez Komisję. Te opóźnienia w przyjęciu decyzji są niekorzystne dla tych Państw Członkowskich. Ponadto dwa Państwa Członkowskie (Hiszpania i Irlandia) przyznały sobie korzyści płynące z uznania mimo braku formalnej decyzji Komisji, zmniejszając liczbę kontroli z 10 % do 5 %.

63. Zjednoczone Królestwo utworzyło dwie oddzielne bazy danych, tj. jedną w Wielkiej Brytanii i drugą w Irlandii Północnej⁽¹⁾. Te bazy danych są niekompatybilne, czego dowodem było fiasko prac nad harmonizacją danych z obu baz dotyczących przemieszczeń zwierząt. Prace te zostały wykonane przez właściwe władze na wniosek Trybunału. Dostępne dane nie umożliwiają śledzenia losów zwierząt przemieszczających się między Irlandią Północną a Wielką Brytanią. Ponadto, wbrew obowiązującym przepisom, weterynarze posługiwali się inną bazą danych⁽²⁾.

(1) W odpowiedzi na pismo z tego sektora „The Commission acknowledges the fact that the approval of more than one database per Member state is not foreseen in the legislation in place”.

(2) Aby spełnić cele sanitarne określone w przepisach, brytyjscy weterynarze wdrożyli specjalną bazę danych, oddzielną od bazy danych utworzonej do identyfikacji (CTS Cattle Tracing System). Jest to niezgodne z zamysłem przepisów, które od początku łączyły kwestie polityki sanitarnej z zarządzaniem premiami.

64. Komisja uznała pełną operacyjność bazy danych Irlandii Północnej od dnia 1 listopada 1999 r. Utworzenie w Zjednoczonym Królestwie dwóch baz danych i uznanie jednej z nich jest niezgodne z przepisami wspólnotowymi. Niekompatybilność obu baz danych nie pozwala na ich traktowanie, do celów operacyjnych, jako jednej bazy danych.

Nadzór prowadzony przez Komisję

65. Do 1999 r. kwestie identyfikacji i rejestracji należały do kompetencji Dyrekcji Generalnej ds. Rolnictwa. Następnie kompetencje te zostały przekazane Dyrekcji Generalnej ds. Zdrowia i Ochrony Konsumentów ⁽¹⁾. Niemniej jednak kontrola i płatności premii za zwierzęta należą do kompetencji DG ds. Rolnictwa (IACS). Od 1999 r. premie za zwierzęta wypłacane są jedynie w przypadku, gdy bydło jest zidentyfikowane i poprawnie zarejestrowane w systemie SIRB ⁽²⁾. Tak więc za nadzór nad systemem SIRB odpowiadają dwie dyrekcje generalne. Przepisy dotyczące IACS, tak jak przepisy dotyczące systemu SIRB, pozwalają Państwom Członkowskim na zmniejszenie liczby kontroli z 10 % do 5 %, jeżeli krajowa baza danych jest w pełni operacyjna oraz jeżeli pozwala od ponad roku na kontrole krzyżowe w ramach IACS ⁽³⁾.

66. Dyrekcja Generalna ds. Zdrowia i Ochrony Konsumentów jest odpowiedzialna za procedurę uznawania pełnej operacyjności krajowych baz danych (patrz: pkt 55–62) oraz monitorowanie statystyk z kontroli SIRB na miejscu, które powinny być sporządzane przez Państwa Członkowskie (patrz: pkt 46).

67. Biuro ds. Żywności i Weterynarii, które jest częścią Dyrekcji Generalnej ds. Zdrowia i Ochrony Konsumentów, jest odpowiedzialne za normalną kontrolę funkcjonowania systemu SIRB. Na początku 2002 r. Biuro rozpoczęło serię wizyt kontrolnych w Państwach Członkowskich, aby dokonać oceny

przebiegu kontroli w zakresie śledzenia pochodzenia mięsa wołowego i produktów z mięsa wołowego. W trakcie tych wizyt analizowane są wszystkie etapy produkcji od hodowli do punktów sprzedaży. Sprawozdania zawierające uwagi i zalecenia są poddawane procedurze uzgodnień między Biurem a Państwami Członkowskimi, a sprawozdanie końcowe jest publikowane na stronie internetowej Komisji. W związku z tym zadaniem Biuro ds. Żywności i Weterynarii przeprowadza wizyty kontrolne w piętnastu Państwach Członkowskich w okresie 12 miesięcy.

68. Dyrekcja Generalna ds. Rolnictwa bierze udział w rozliczaniu rachunków na poziomie Państw Członkowskich. Z tego tytułu dyrekcja ocenia wiarygodność informacji zawartych w bazie danych na temat bydła oraz procedury wymiany informacji między krajowymi służbami kontroli po kontrolach na miejscu przeprowadzonych w ramach systemu SIRB. Ustalenia poczynione przez Dyrekcję Generalną ds. Rolnictwa w trakcie wizyt kontrolnych związanych z „rozliczaniem rachunków” mogą wykazać trudności w przeprowadzaniu kontroli krzyżowych danych pochodzącymi z wniosków o premie i danych w bazie danych systemu SIRB, opóźnienia w powiadomieniach o przemieszczeniach zwierząt, niezadowalające prowadzenie ksiąg zwierząt zarodowych lub niedoskonałości w systemie wystawiania paszportów. Mogą również zostać wykryte zaniedbania w organizacji kontroli identyfikacyjnych, takie jak brak kontroli innych posiadaczy niż posiadacze składający wnioski o premie lub nieprzekazywanie wyników kontroli między służbami odpowiedzialnymi za zarządzanie premiami i służbami odpowiedzialnymi za identyfikację.

69. Koordynacja działań różnych służb Komisji w Państwach Członkowskich z czasem uległa poprawie. Niemniej jednak, wobec braku wspólnych dla wszystkich służb ilościowo określonych wskaźników jakości, nie dysponują one instrumentem, który umożliwiłby im ocenę, czy krajowa baza danych jest możliwa do zaakceptowania.

70. Z wyjątkiem przypadków niedociągnięć omówionych w pkt. 44 i 92, statystyki z kontroli SIRB na miejscu, tworzone przez Państwa Członkowskie, nie są ani analizowane, ani wykorzystywane przez Komisję jako narzędzia pilotażowe (patrz: tabela 6).

⁽¹⁾ Dyrekcja Generalna ds. Zdrowia i Ochrony Konsumentów odpowiada za przepisy prawne w dziedzinie żywności, weterynarii, fitosanitarnej, jak również zdrowia publicznego. DG ds. Zdrowia i Ochrony Konsumentów powstała wskutek reorganizacji niektórych jednostek trzech dyrekcji generalnych (DG III — Rynek wewnętrzny, DG VI — Rolnictwo i DG XXIV — Ochrona konsumentów).

⁽²⁾ Artykuł 21 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999.

⁽³⁾ Artykuł 18 rozporządzenia (WE) nr 2419/2001.

Tabela 6

Wyniki kontroli na miejscu przeprowadzonych za rok obrachunkowy 2000 w ramach Systemu Identyfikacji i Rejestracji Bydła

Opis	BE	DK	DE	EL	ES	FR	IE	IT	LU	NL	AT	PT	FI	SE	UK	
															GB	Irlandia Północna
Całkowita liczba zarejestrowanych gospodarstw	50 666	35 667	249 966		211 490	334 008	138 263	234 257	1 882	—	105 943	93 684	31 540	35 671	108 658	31 533
Całkowita liczba skontrolowanych gospodarstw	9 595	2 097	19 181		18 960	22 854	26 997	61 465	276	3 068	12 647	7 649	1 594	3 409	7 500	1 138
%	19 %	6 %	8 %		9 %	7 %	20 %	26 %	15 %	—	12 %	8 %	5 %	10 %	7 %	4 %
Całkowita liczba sztuk bydła zarejestrowanych na początku okresu	3 010 799	1 977 581	11 139 070		6 833 668	21 000 000	7 569 735	—	201 859	—	2 154 667	1 202 200	1 065 932	1 732 839	6 896 759	1 664 169
Niderlandy	757 990	179 238	1 178 221		783 925	1 587 594	996 917	1 928 147	46 402	337 480	480 377	110 699	80 897	233 251	608 202	29 083
%	25 %	9 %	11 %		11 %	8 %	13 %	—	23 %	—	22 %	9 %	8 %	13 %	9 %	2 %
Liczba stwierdzonych nieprawidłowości	530	9 583	10 800		28 088	292 370	2 183	8 737	130	—	—	16 229	2 121	14 124	51 314	3 390
Należone sankcje	220	37	—		331	393	—	873	10	—	—	677	9	90	34 683	—
%	42 %	0 %	—		1 %	0 %	—	10 %	8 %	—	—	4 %	0 %	1 %	68 %	—
Liczba zniszczonych zwierząt	7	—	—		—	93	—	—	4	—	—	59	—	—	48	—
% (w stosunku do zwierząt skontrolowanych)	0,001 %	—	—		—	0,006 %	—	—	0,009 %	—	—	0,053 %	—	—	0,008 %	—

Uwaga 1: Okres referencyjny nie jest identyczny dla wszystkich Państw Członkowskich.

Uwaga 2: Dane dotyczące „należonych sankcji” nie pozwalają na zestawienie porównawcze poszczególnych Państw Członkowskich z uwagi na niejednorodność wysyłanych informacji; niektóre Państwa Członkowskie przekazują liczbę należonych sankcji (BE, IT), inne — liczbę gospodarstw i zwierząt objętych sankcjami (FR, LU, PT, FIN, UK-GB), bądź jedynie liczbę.

Uwaga 3: Grecja nie wdrożyła jeszcze Zintegrowanego Systemu Zarządzania i Kontroli. Nie są więc dostępne żadne dane statystyczne.

Źródło: Sprawozdania roczne zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2630/97 Komisji.

71. Obydwa systemy uregulowań prawnych dotyczące systemu SIRB wprowadzają sankcje. Przepisy dotyczące systemu SIRB ani inne przepisy weterynaryjne nie przewidują żadnych sankcji finansowych w przypadku nieprzestrzegania obowiązujących przepisów. Natomiast przepisy dotyczące IACS ustanawiają sankcje finansowe za nieprzestrzeganie przepisów. W efekcie działania prowadzone przez DG ds. Rolnictwa mogą doprowadzić do korekt finansowych ⁽¹⁾ w przypadkach poważnych nieprawidłowości związanych z identyfikacją, odkrytych w trakcie kontroli. Te dwa systemy sankcji różnią się i nie stworzono między nimi żadnych powiązań.

Niespójności w zarządzaniu premiami

Kontrola premii za bydło w ramach Zintegrowanego Systemu Zarządzania i Kontroli

72. Przepisy dotyczące Zintegrowanego Systemu Zarządzania i Kontroli (IACS) przewidują, że Państwa Członkowskie przeprowadzają kontrole administracyjne pozwalające stwierdzić przestrzeganie warunków koniecznych do przyznania pomocy i premii. Te kontrole administracyjne obejmują w szczególności kontrole krzyżowe z bazą danych bydła. IACS wykorzystuje zatem komputerową bazę danych na temat bydła (kluczowy element systemu SIRB) do zatwierdzenia wniosków o premie ⁽²⁾.

73. Komisja zapewnia, aby wszystkie Państwa Członkowskie przeprowadzały kontrole administracyjne. Kontrole te muszą obejmować sprawdzenie w bazie danych systemu SIRB spełnienia wszystkich warunków koniecznych do otrzymania pomocy lub premii. Standardy kontroli spełnienia tych warunków były bardzo zróżnicowane w czterech Państwach Członkowskich objętych kontrolą.

74. Komisja dokładnie określiła kontrole administracyjne przeprowadzane w zakresie premii za bydło, dzieląc te kontrole na główne i pomocnicze. Nie określiła nieprawidłowości w zakresie identyfikacji, które należy wziąć pod uwagę, i nie ustaliła, czy prowadzą one do wstrzymania płatności. *Ramka 8* pokazuje przykład nieprawidłowości związanych z przemieszczeniami zwierząt.

Ramka 8

Przykłady nieprawidłowości w przemieszczeniach zwierząt: opuszczenie gospodarstwa, po którym nie następuje ponowna rejestracja u innego posiadacza (rolnika, kupca, rzeźni itp.), data opuszczenia gospodarstwa późniejsza od daty przyjęcia do następnego posiadacza, rozbieżności między datą opuszczenia gospodarstwa zarejestrowaną u jednego posiadacza i datą przyjęcia zarejestrowaną przez następnego posiadacza (możliwość niezarejestrowanych przemieszczeń pośrednich i utrata możliwości śledzenia).

Wyjątkowe środki wsparcia rynku mięsa wołowego w związku z kryzysem BSE

75. Podczas kryzysu związanego z BSE w 1996 r. Komisja przyjęła rozporządzenie przewidujące ubój i zniszczenie bydła starszego niż 30 miesięcy, mające zastosowanie wyłącznie do Zjednoczonego Królestwa ⁽³⁾. W trakcie drugiego kryzysu w 2000 r. Komisja przyjęła nowe środki w odniesieniu do innych Państw Członkowskich. W nowym rozporządzeniu Komisja postanowiła, że płatności przewidziane w przypadku uboju lub zniszczenia bydła będą mogły być przyznawane jedynie w odniesieniu do zwierząt zidentyfikowanych i zarejestrowanych zgodnie z rozporządzeniem ustanawiającym system SIRB ⁽⁴⁾.

76. Rozporządzenie mające zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa nie zostało odpowiednio zmienione, aby uwzględnić ten warunek. Oznaczało to, że zwierzęta nie musiały być zidentyfikowane i zarejestrowane zgodnie z przepisami SIRB, by kwalifikować się do płatności przyznawanych w przypadku uboju lub zniszczenia bydła. Ta różnica w traktowaniu Państw Członkowskich stanowi niespójność prawną. W rzeczywistości system SIRB został utworzony w UE po kryzysie BSE. Jedynie Zjednoczone Królestwo, Państwo Członkowskie głównie dotknięte tą chorobą, nie było prawnie zobowiązane do przeprowadzania kontroli krzyżowych z krajową bazą danych i korzystało z płatności na zwierzęta niezidentyfikowane i zabite w celu ich zniszczenia.

77. Komisja uzasadniła różnice w traktowaniu rozporządzeniem z 1996 r., które miało na celu usunięcie z rynku starych krów nieobjętych obowiązkiem identyfikacji, których wiek mógł zostać stwierdzony przez sprawdzenie uzębienia. Ten argument, który już obecnie nie ma znaczenia, był o tyle uzasadniony, iż wprowadzenie wymogu identyfikacji starych zwierząt mogło zwiększyć ryzyko nielegalnego uboju.

⁽¹⁾ Procedura rozliczania rachunków przewiduje korekty finansowe w wysokości kwoty ryzyka, które zachodzi w przypadku środków wspólnotowych.

⁽²⁾ Artykuł 16 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 2419/2001.

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 716/96 (Dz.U. L 99 z 20.4.1996, str. 14).

⁽⁴⁾ Artykuł 4 ust. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2777/2000 (Dz.U. L 321 z 19.12.2000, str. 47).

WYNIKI KONTROLI TRYBUNAŁU W PAŃSTWACH CZŁONKOWSKICH

78. Sytuacja w czterech Państwach Członkowskich skontrolowanych w pierwszym półroczu 2002 r., tj. ponad dwadzieścia cztery miesiące od dnia 31 grudnia 1999 r. – terminu przewidzianego na wdrożenie efektywnego systemu identyfikacji i rejestracji, wymagała poprawy. Podczas kontroli niektóre Państwa Członkowskie były jeszcze w trakcie przygotowania swojego własnego systemu, a udoskonalenia przewidziano we wszystkich Państwach Członkowskich objętych kontrolą. Chociaż tymczasem niektóre ustalenia Trybunału straciły na aktualności, wykryto i ujęto w zaleceniach inne słabości (patrz: pkt 92–99) i muszą one zostać poprawione. Tabela 4 przedstawia sytuację zadaną w 2002 r. w czterech skontrolowanych Państwach Członkowskich w pięciu obszarach, tj. w zakresie kolczyków, rejestrów gospodarskich, paszportów, komputerowych baz danych oraz w poziomie udziału różnych posiadaczy w systemie.

Kolczyki

79. Zgodnie z przepisami liczba kolczyków dostarczana rolnikom pokrywa zapotrzebowanie na okres do jednego roku. W Państwach Członkowskich objętych kontrolą liczba kolczyków nie zawsze ograniczała się do tych ilości. Format kolczyków odpowiadał na ogół wymogom prawnym (patrz: fot. 1).

80. W Niemczech, we Francji i we Włoszech władze krajowe nie oceniały jakości kolczyków za pomocą wskaźników, takich jak liczba zagubionych kolczyków lub częstość ponownych kolczykowań. Nie kontrolowały także procedur udzielania zamówień. W przeciwieństwie do tych krajów, w Wielkiej Brytanii, w której zostały zatwierdzone kolczyki pochodzące od 12 różnych producentów, dane statystyczne są dostępne („Ear Tag Allocation System”) i wskazują, że po upływie czterech lat zostało wymienionych 10,8 % wszystkich kolczyków. Ten udział procentowy różnił się znacznie w zależności od dostawcy i sięgał nawet 23 %.

Rejestry gospodarskie

81. Rejestry gospodarskie nie zawsze zachowywały format określony w przepisach. W żadnym z Państw Członkowskich objętych kontrolą rejestr używany przez rzeźnie, hurtowników i kupców nie zawierał wszystkich informacji wymaganych przepisami (patrz: ramka 9).

Ramka 9

We Francji właściwe władze nie zatwierdziły wspólnego rejestru dla wszystkich kategorii posiadaczy, zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000. Format rejestru zatwierdzony dla gospodarstw hodowlanych nie przewidywał ciągłych przemieszczeń pogłównia i nie pozwalał na bezpośrednie ustalenie liczby bydła znajdującego się w gospodarstwie.

We Włoszech współistniały dwa modele rejestrów. Żaden z nich nie przewidywał ciągłej rejestracji przemieszczeń bydła. Nie zatwierdzono też rejestru dla rzeźni.

W Wielkiej Brytanii kupcy, zarządzający rynkami i rzeźnie nie zawsze prowadziły rejestry zgodne z formatem zatwierdzonym przez właściwe władze.

Paszporty

82. Format paszportów bardzo różnił się w poszczególnych Państwach Członkowskich, jako że każde Państwo Członkowskie wypracowało swój własny system. Paszporty nie były ze sobą porównywalne, zaś odkrycie logiki układu różnych paszportów stanowiło trudność dla hodowcy z innego Państwa Członkowskiego (patrz: fot. 2). Monitorowanie paszportów zwierząt będących przedmiotem handlu między Państwami Członkowskimi było niewystarczające w Państwach Członkowskich objętych kontrolą (patrz: ramka 10).

Ramka 10

We Włoszech wiarygodność paszportów nie była zapewniona. W niektórych regionach istniały jednocześnie różne modele paszportów, przy czym paszporty wypisane ręcznie nadal były w obiegu jednocześnie z paszportami drukowanymi. W niektórych przypadkach paszporty cieląt przywożonych z państw trzecich i zidentyfikowanych w gospodarstwie przyjmującym nie nosiły żadnej wzmianki o miejscu, z którego przybyły. Władze włoskie postanowiły nie wydawać nowego paszportu zwierzętom pochodzącym z innych Państw Członkowskich, ale informacja zawarta w kodach kreskowych paszportów sprzedawanych/kupowanych zwierząt nie była systematycznie wykorzystywana z powodu braku standaryzacji kodów kreskowych. Paszporty zwierząt skierowanych do rzeźni nie były systematycznie zwracane właściwym władzom. Niektóre rzeźnie wysyłały paszporty do krajowej bazy danych, inne do jednostek lokalnych, inne jeszcze przechowywały je latami. Nie przeprowadzano żadnych kontroli krzyżowej między paszportami zwierząt skierowanych do rzeźni i informacjami w zakresie uboju, przekazywanymi przez rzeźnie do baz danych.

W Bawarii i Saksonii nie istniała procedura kontroli zwrotu paszportów po uboju bydła. Paszporty nie były systematycznie zwracane do „Regionalstelle” kraju związkowego. Ponadto rzeźnie nie wypełniały paszportów wszystkich zabitych zwierząt. Nie istniała też żadna procedura weryfikacji zasadności ponownego wydawania paszportów.

We Francji władze wydają nowy paszport zwierzętom przybywającym z innych Państw Członkowskich. Paszporty zwierząt w obrocie z innym Państwem Członkowskim nie były zwracane Państwu Członkowskiemu pochodzenia. Te paszporty były gromadzone w Ministerstwie Rolnictwa lub przez władze lokalne w oczekiwaniu na ewentualny zwrot do Państwa Członkowskiego pochodzenia. Nie istniała procedura rejestracji tych paszportów ani system ich uניeważniania.

Komputerowe bazy danych i jakość danych

83. Przepisy stanowią, że posiadacze powinni przekazywać do bazy danych informacje o każdym przemieszczeniu zwierząt z i do gospodarstwa, nie precyzując jednak rodzaju informacji, które powinny być przekazywane. Z tego powodu informacje zawarte w powiadomieniach o przemieszczeniu nie zawsze były kompletne. Na przykład władze francuskie otrzymywały bardzo niewiele informacji o przeznaczeniu zwierząt. Posiadacze mieli jedynie wskazać jako powód opuszczenia gospodarstwa słowa „rzeźnia” lub „hodowla”, bez żadnej informacji o rzeczywistym przeznaczeniu bydła (rynek francuski lub inne kraje). W efekcie baza danych nie dostarczała żadnych informacji o przemieszczeniach zwierząt do i ze Wspólnoty. We Włoszech miejsca gromadzenia zwierząt nie powiadamiały systematycznie o przemieszczeniach zwierząt. Ponadto zanotowano poważne opóźnienia w przetwarzaniu powiadomień. W latach 2000 i 2001 ponad 95 % różnego rodzaju powiadomień zostało zarejestrowanych w bazie danych z opóźnieniem większym niż dozwolone w przepisach.

84. Mechanizm wykrywania nieprawidłowości w przemieszczeniach zwierząt i zarządzanie nieprawidłowościami bardzo różniły się w Państwach Członkowskich objętych kontrolą (patrz: ramka 11).

Ramka 11

W Niemczech przeprowadzono serię 600 testów *a priori*, aby zapewnić optymalną jakość danych wprowadzanych do bazy. Przeprowadzono także testy *a posteriori*. Ponadto władze niemieckie opracowały wskaźnik jakości danych w bazie. Wskaźnik podawał procent zwierząt, w odniesieniu do których zaobserwowano nieprawidłowości, w stosunku do całkowitej liczby przemieszczeń.

W 515 967 powiadomieniach o przyjęciu zwierząt dokonanych we Włoszech w 2001 r. nie było informacji o miejscu, z którego przybywało zwierzę (21 % wszystkich informacji). Na dzień 1 stycznia 2002 r. 2 305 076 powiadomień o opuszczeniu gospodarstwa przez zwierzęta nie podawało informacji o ich przeznaczeniu. W marcu 2002 r. w krajowej bazie danych znajdowało się 743 079 duplikatów danych dotyczących koleczyków.

Opóźnienia w powiadamianiu zaobserwowano w Wielkiej Brytanii. W przypadku pewnej liczby zwierząt, które opuściły gospodarstwo, nie zostało zarejestrowane ich przybycie w inne miejsce, co oznaczało, że dane zwierzęta zostały „zagubione”. Ponadto niektóre nieprawidłowości zostały skorygowane dzięki zastosowaniu automatycznej procedury generującej brakujące przemieszczenia (1 915 000 „skorygowanych” przemieszczeń obliczonych w kwietniu 2002 r.).

We Francji miejsca gromadzenia zwierząt i kupcy byli zobowiązani do powiadamiania o przemieszczeniach zwierząt wyłącznie, gdy bydło przebywało u nich ponad 30 dni. Rzeźnie nie były w ogóle zobowiązane do powiadamiania o przemieszczeniach zwierząt.

85. We Francji i we Włoszech lokalne bazy nie były zsynchronizowane z bazą krajową. We Francji bazę krajową zasilają 43 bazy lokalne. Zaobserwowano różnice ilościowe i jakościowe między danymi w bazie krajowej i bazie lokalnej w 75 % skontrolowanych gospodarstw. We Włoszech 198 lokalnych baz danych nie miało bezpośredniego połączenia z bazą krajową. Ponadto rzeźnie nie były podłączone do bazy krajowej. We wszystkich skontrolowanych gospodarstwach stwierdzono różnice między danymi pochodzącymi z różnych baz danych.

86. Jakość informacji znajdujących się w bazach danych została uznana za wystarczającą w przypadku Niemiec, zaś za niewystarczającą w przypadku trzech pozostałych Państw Członkowskich. Opracowano niewiele wskaźników jakości danych znajdujących się w bazie, a do zatwierdzania jakości danych nie wykorzystywano źródeł zewnętrznych.

Powiadomienia dokonywane przez różnych posiadaczy

87. Poziom udziału w ogólnej liczbie powiadomień został uznany za zadowalający w przypadku hodowców. Niemniej jednak śledzenie losów zwierząt nie jest pełne, jeżeli wszyscy posiadacze, nawet czasowi, tacy jak hurtownicy i zarządzający miejscami gromadzenia zwierząt, nie dokonują powiadomień o przemieszczeniach zwierząt.

88. We Francji rzeźnie nie były zintegrowane z systemem. Rzeźnie stanowią łącznik między właściwą identyfikacją i oznakowaniem mięsa wołowego. Z tego powodu stanowią kluczowe ogniwo umożliwiające pełne śledzenie losów zwierząt.

Informacje o przepływie bydła

89. Baza danych Francji, która jest odpowiedzialna za ponad 50 % wywozów wspólnotowych, nie umożliwiała uzyskania żadnych informacji o przemieszczeniach do/z innych Państw Członkowskich. W przypadku innych Państw Członkowskich informacje pochodzące z komputerowych baz danych w zakresie wewnątrzspółnotowych przemieszczeń bydła wykazują znaczące rozbieżności między liczbą wywozów zadeklarowanych przez Państwo Członkowskie wywozu i liczbą przyjęć zadeklarowanych przez przyjmujące Państwo Członkowskie (patrz: tabela 7). Ramka 12 podaje przykłady nieprawidłowości i niespójności zaobserwowanych w krajowych bazach danych.

Tabela 7

Zestawienie informacji pochodzących z krajowych baz danych na temat przemieszczeń bydła we Wspólnocie

Przemieszczenia w roku 2000

Z	Do	Niemcy	Francja	Włochy	Zjednoczone Królestwo (Wielka Brytania + Irlandia Północna)
Niemcy	Baza danych kraju przeznaczenia		d.n.	18 255	52
	Baza danych Niemiec		51 432	79 691	23
	różnica		d.n.	61 436	29
Francja	Baza danych kraju przeznaczenia	16 642		401 894	202
	Baza danych Francji	d.n.		d.n.	d.n.
	różnica	d.n.		d.n.	d.n.
Włochy	Baza danych kraju przeznaczenia	1 126	d.n.		5
	Baza danych Włoch	0	174		160
		1 126	d.n.		155
Zjednoczone Królestwo	Baza danych kraju przeznaczenia	0	d.n.	160	
	Baza danych Zjednoczonego Królestwa (Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej)	0	0	0	
	różnica	0	d.n.	160	

d.n.: dane niedostępne.

Źródło: Krajowe bazy danych.

Przemieszczenia w roku 2001

Z	Do	Niemcy	Francja	Włochy	Zjednoczone Królestwo (Wielka Brytania + Irlandia Północna)
Niemcy	Baza danych kraju przeznaczenia		d.n.	22 687	1 122
	Baza danych Niemiec		62 809	114 820	163
	różnica		d.n.	92 133	959
Francja	Baza danych kraju przeznaczenia	8 847		367 769	159
	Baza danych Francji	d.n.		d.n.	d.n.
	różnica	d.n.		d.n.	d.n.
Włochy	Baza danych kraju przeznaczenia	73	d.n.		37
	Baza danych Włoch	0	353		0
	różnica	73	d.n.		37
Wstępny projekt budżetu (Wielka Brytania i Irlandia Północna)		0	d.n.	82	
	Baza danych Zjednoczonego Królestwa (Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej)	0	0	0	
	różnica	0	d.n.	82	

d.n.: dane niedostępne.

Źródło: Krajowe bazy danych.

Ramka 12

Według włoskiej bazy danych w 2001 r. z Niemiec sprowadzono 22 687 zwierząt, podczas gdy według niemieckiej bazy do Włoch zostało skierowanych 114 820 sztuk bydła. W roku 2000 dane te wynoszą odpowiednio 18 255 i 79 691 sztuk zwierząt. Ponadto włoska baza danych nie zawierała informacji o żadnych zwierzętach skierowanych do Niemiec, podczas gdy w niemieckiej bazie danych zarejestrowano zwierzęta przybywające z Włoch (1 126 sztuk bydła w 2000 r. i 73 sztuki bydła w 2001 r.).

Niemiecka baza danych zawierała informacje zaledwie o 23 zwierzętach wysłanych do Zjednoczonego Królestwa w 2000 r., podczas gdy zgodnie z danymi zawartymi w bazach danych Zjednoczonego Królestwa liczba ta wynosi 52. W 2001 r. niemiecka baza danych informowała o 163 zwierzętach, które zostały wysłane do Zjednoczonego Królestwa, zaś brytyjskie bazy danych informowały o 1 122 sztukach bydła.

Podczas gdy w 2000 i 2001 r. bazy danych Zjednoczonego Królestwa nie zawierały danych o żadnych wysłanych zwierzętach, włoska baza danych informowała o 160 sztukach bydła, które przybyły w 2000 r. i 82 w 2001, chociaż przemieszczenia te były zabronione.

Jeszcze inne niespójności występują w zakresie wysyłki zwierząt z Włoch do Zjednoczonego Królestwa. 160 zwierząt zostało zadeklarowanych jako opuszczające Włochy i skierowane do Zjednoczonego Królestwa w 2000 r., zaś w bazach danych Zjednoczonego Królestwa zarejestrowano tylko 5 takich przybyłych zwierząt. W 2001 r. sytuacja była odwrotna, jako że włoska baza danych nie wymieniała żadnego zwierzęcia wysłanego do Zjednoczonego Królestwa, podczas gdy baza brytyjska odnotowała 37 przyjętych zwierząt.

90. Wymiana handlowa z państwami trzecimi w 2000 i 2001 r. także wskazuje na istotne rozbieżności (patrz: tabela 8) między danymi Eurostatu i danymi znajdującymi się w krajowych bazach danych. W świetle kontroli przeprowadzonych przez Trybunał nie ma spójności między danymi pochodzącymi z obu źródeł. Uzyskanie rzeczywistego obrazu sytuacji w odniesieniu do przemieszczeń zwierząt między Państwami Członkowskimi a państwami trzecimi okazało się niemożliwe.

Tabela 8

Porównanie danych dotyczących przywozu z państw trzecich**Przywóz w roku 2000**

	Niemcy	Francja	Włochy	Zjednoczone Królestwo
Wg Eurostat	118 780	25	330 632	432
Wg krajowych baz danych	33 583	d.n.	170 184	1 127
Różnica	85 197	d.n.	160 448	- 695
%	254 %	d.n.	94 %	- 62 %

d.n.: dane niedostępne.

Źródło: Eurostat i krajowe bazy danych.

Przywóz w roku 2001

	Niemcy	Francja	Włochy	Zjednoczone Królestwo
Wg Eurostat	74 730	8	310 739	49
Wg krajowych baz danych	21 637	d.n.	128 515	65
Różnica	53 093	d.n.	182 224	- 16
%	245 %	d.n.	142 %	- 25 %

d.n.: dane niedostępne.

Źródło: Eurostat i krajowe bazy danych.

Kontrole na miejscu

91. Dokonano oceny kontroli na miejscu przeprowadzanych przez Państwa Członkowskie (patrz: *tabela 6*). W Niemczech kontrole te były organizowane na poziomie krajów związkowych. W Bawarii nie utrzymywano minimalnego wymaganego poziomu kontroli wynoszącego 10 %. Wybór beneficjentów, którzy mają zostać objęci kontrolą, nie był oparty na rocznej analizie ryzyka, nie nakładano sankcji administracyjnych, a wyniki kontroli na miejscu nie były systematycznie przysyłane władzom zarządzającym premiami. We Francji i w Wielkiej Brytanii nie przestrzegano minimalnego 10-procentowego poziomu kontroli na miejscu. We Włoszech jakość kontroli, zapis wyników tych kontroli, nakładanie sankcji i przekazywanie wyników władzom zarządzającym premiami podawały w wątpliwość wiarygodność kontroli na miejscu.

Wnioski i zalecenia

92. Biorąc pod uwagę, że celem przepisów w zakresie identyfikacji i rejestracji była jest zapewnienie możliwości śledzenia wszystkich przemieszczeń była w Unii Europejskiej, zauważono, że istniejące uregulowania prawne zawierają niedociągnięcia koncepcyjne (pkt 33–46). Na przykład przepisy wspólnotowe nie przewidują procedury śledzenia przemieszczeń była między Państwami Członkowskimi, chociaż od 3 % do 4 % była zmiana co roku Państwo Członkowskie pobytu.

— Przepisy powinny regulować systematyczną wymianę informacji między bazami danych Państw Członkowskich, aby móc śledzić wewnątrzspółnotowe przemieszczenia była zgodnie z wymogami przepisów wspólnotowych (pkt 35–37).

93. Obowiązujące przepisy zawierają niedokładności lub niespójności, które prowadzą do nierównego traktowania Państw Członkowskich (pkt 38). Ponadto istnienie wariantów w stosowaniu przepisów komplikuje system (pkt 39).

— W systemie SIRB powinni być uwzględnieni wszyscy posiadacze była (patrz: pkt 32). Powiadomienia powinny spełniać określone kryteria, identyczne we wszystkich Państwach Członkowskich. Prowadzenie rejestru powinno być dostosowane do działalności różnych posiadaczy z uwzględnieniem rozwoju technologicznego (odczytywane optycznie kody kreskowe, Internet itp.). Powinny zostać wdrożone procedury kontroli i zwrotu paszportów organowi, który je wydał. Ponadto numery identyfikacyjne powinny być bardziej kompatybilne (pkt. 38–39).

94. Bazy danych przygotowane w Państwach Członkowskich są bardzo różnorodne, co stanowi przeszkodę w tworzeniu między nimi połączeń (pkt 40–41).

— Jeżeli celem jest uzyskanie prawdziwej interoperacyjności baz danych, Komisja powinna być uprawniona do przyjęcia wspólnych reguł umożliwiających tworzenie połączeń między bazami danych Państw Członkowskich (pkt 40–41).

95. Każde Państwo Członkowskie przyjęło swoje zasady zarządzania systemem SIRB. Opracowano niewiele wskaźników jakości (pkt 86–90).

— Komisja powinna być uprawniona do określenia, w ramach istniejących lub zmienionych procedur, szczegółowych wymogów w zakresie funkcjonowania krajowych baz danych (wspólne reguły zarządzania, wskaźniki jakości, określenie formatu wymiany danych między krajowymi bazami danych itp.) (pkt 86–90).

96. Zgodnie z przepisami wspólnotowymi, które nie precyzują jednak środków wykonawczych, Komisja ocenia, czy bazy danych są w pełni operacyjne. Ta ocena ma na celu pozwienie Państwu Członkowskim na zniesienie obowiązku paszportowego przy przemieszczeniach była w danym Państwie Członkowskim oraz na zmniejszenie liczby kontroli w zakresie premii za zwierzęta z 10 % do 5 %. Taki stan rzeczy umniejsza znaczenie uznania baz danych za w pełni operacyjne (pkt 55–64).

— Jeżeli celem jest posiadanie operacyjnych baz danych, należy wzmocnić procedurę uznawania operacyjności baz danych, określając na nowo jej cel i precyzując kryteria, które muszą zostać spełnione, zarówno na poziomie struktury, jak i funkcjonowania, aby otrzymać pozytywną ocenę Komisji i jej okresowe wznawianie (pkt 55–65). Komisja powinna zatem spełniać rolę pilotażową w systemie identyfikacji i rejestracji była (pkt 38–40, 47) i regularnie kontrolować pełną operacyjność baz danych (pkt. 55–59, 65–69 i pkt 71), za pomocą spójnej procedury kontroli funkcjonowania systemu SIRB w Państwach Członkowskich, obejmującej roczną certyfikację jakości informacji zawartych w krajowych bazach danych (pkt 37, 69).

97. Kontrole na miejscu, które muszą być przeprowadzane przez Państwa Członkowskie, nie są dostosowane do wszystkich rodzajów posiadaczy bydła. W przypadku hodowców kontrole w zakresie identyfikacji i kontrole IACS nie są ze sobą systematycznie integrowane. W ten sposób dublowanie się kontroli prowadzi do niwelowania potencjalnych efektów synergii (pkt 42–46). Wobec braku szczegółowych i zharmonizowanych zasad obowiązujących wszystkie Państwa Członkowskie (pkt 72–74) nieprawidłowości związane z identyfikacją mają różne skutki finansowe dla premii wypłacanych w różnych Państwach Członkowskich.

— Analiza porównawcza kontroli administracyjnych obowiązujących w różnych Państwach Członkowskich powinna doprowadzić do określenia kontroli, które obejmują wszystkie warunki, od których zależy otrzymanie premii, jak również kontroli krzyżowych baz danych systemów SIRB i IACS, które należy przeprowadzić przed wypłaceniem premii (pkt 72–74). Ponadto należy przyrzeć się systemowi kontroli na miejscu (włącznie z mechanizmami sankcji), określić podejścia właściwe dla różnych rodzajów posiadaczy bydła i narzucić, w szczególności w przypadku hodowców, podejście

w pełni zintegrowane z IACS, przy czym aspekty czysto sanitarne powinny zostać objęte przepisami weterynaryjnymi (pkt 43–46 i pkt 71).

98. Obowiązujące w Zjednoczonym Królestwie przepisy nie wymagają identyfikacji i rejestracji zwierząt zgodnie z przepisami systemu SIRB, jako warunku kwalifikującego do płatności przyznawanych z tytułu uboju lub zniszczenia bydła starszego niż 30 miesięcy.

— Przepisy powinny zostać zmienione, aby zapewnić w przyszłości równość traktowania innych Państw Członkowskich i Zjednoczonego Królestwa w zakresie wyjątkowych środków wsparcia w związku z BSE (pkt 75–77).

99. Kontrola Trybunału przeprowadzona w 2002 r. na poziomie władz Wspólnoty i w czterech Państwach Członkowskich wykazała, że cel, którym jest stworzenie skutecznego systemu identyfikacji i rejestracji bydła na etapie produkcji, nie został w pełni osiągnięty. Możliwość śledzenia losów całego bydła przemieszczającego się w UE nie została całkowicie zapewniona. W konsekwencji wspólnotowy system szczególnego oznakowania został oparty na systemie zawierającym niedociągnięcia i przejął jego słabości przejawiające się w istnieniu luk w śledzeniu losów zwierząt (pkt 78–91).

Sprawozdanie zostało przyjęte przez Trybunał Obrachunkowy w Luksemburgu na posiedzeniu w dniach 7–8 lipca 2004 roku.

W imieniu Trybunału Obrachunkowego
Juan Manuel FABRA VALLÉS
Prezes

ODPOWIEDZI KOMISJI

STRESZCZENIE

I-IV. Komisja przyjmuje do wiadomości ustalenia audytorów dokonane podczas wykonywania zadań od października 2001 r. do czerwca 2002 r. w czterech zainteresowanych Państwach Członkowskich. W 2002 r. FVO wykonała zadania w zakresie identyfikowalności we wszystkich Państwach Członkowskich i sformułowała zalecenia dotyczące nieprawidłowości stwierdzonych przez inspektorów.

Komisja stwierdziła nieprawidłowości w zakresie zarządzania paszportami bydła stanowiącego przedmiot wymiany wewnątrzspółnotowej. Zgodnie z art. 6 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady, Państwa Członkowskie „mogą wydać paszport dla zwierząt z innego Państwa Członkowskiego. W takich wypadkach paszport dołączony do zwierzęcia w chwili jego przybycia jest przekazywany odpowiedniemu organowi, który zwraca go wydajcemu Państwu Członkowskiemu. [...] W przypadku śmierci zwierzęcia posiadacz zwraca paszport odpowiedniemu organowi w ciągu siedmiu dni od śmierci zwierzęcia. Jeżeli zwierzę zostaje wysłane do rzeźni, operator rzeźni odpowiada za zwrot paszportu odpowiedniemu organowi”. Prawodawca, Rada i Parlament Europejski nie przewidzieli szczegółowych zasad wykonawczych w tym zakresie. Od chwili przyjęcia rozporządzenia służby Komisji przedstawiły wyjaśnienie tej kwestii podczas dyskusji w kilku grupach roboczych Komisji.

Na Państwach Członkowskich spoczywa odpowiedzialność za wdrożenie krajowej bazy danych bydła i zapewnienie realizacji wymagań. Baza danych musi zawierać aktualne informacje o wszystkich sztukach bydła i ich przemieszczeniach z zapewnieniem identyfikowalności.

Ponadto, w związku z identyfikowalnością zwierząt w handlu wewnątrzspółnotowym, należy zauważyć, że do bydła w handlu wewnątrzspółnotowym dołącza się świadectwo zdrowia zgodne z dyrektywą Rady 64/432/EWG, zawierające informacje o oficjalnej indywidualnej identyfikacji objętych nim zwierząt.

V. Na Państwach Członkowskich spoczywa odpowiedzialność za realizację rozporządzenia (WE) nr 1760/2000. Bydło identyfikuje się w terminie określonym przez Państwo Członkowskie od daty urodzenia zwierzęcia, nie później niż w wieku 20 dni, przed opuszczeniem przez zwierzę gospodarstwa, w którym się urodziło (art. 4). O urodzeniach, zgonach i przemieszczeniach informuje się odpowiedni organ w terminie wyznaczonym przez Państwo Członkowskie, wynoszącym od trzech do siedmiu dni (art. 7). Paszporty zwraca odpowiedniemu organowi ostatni posiadacz (art. 6).

Komisja przyjęła jednak do wiadomości konieczność precyzyjnego wyznaczenia terminu powiadomienia odpowiedniego organu o urodzeniach przez posiadacza. W tym celu przyjęto rozporządzenie rozporządzenie (WE) nr 911/2004 wyjaśniające tę kwestię.

VI. Komisja przyjmuje do wiadomości stwierdzenie audytorów, że aktualne postanowienia w zakresie kontroli i sankcji nie odpowiadają działalności wszystkich kategorii posiadaczy. Należy jednak zauważyć, że podane szczegółowe zasady dotyczą minimalnego poziomu kontroli i minimum sankcji administracyjnych, umożliwiając Państwu Członkowskim wyjście poza te wymagania. W zakresie kontroli określono, że minimalny poziom kontroli zostanie niezwłocznie podwyższony w przypadku stwierdzenia nieprzestrzegania prawa Wspólnoty w zakresie identyfikacji. Zgodnie ze szczegółowymi zasadami kontroli określonymi w 1997 r. i skodyfikowanymi przez rozporządzenie Komisji (WE) nr 1082/2003 wybór gospodarstw poddanych kontroli na miejscu uwzględni między innymi właściwe przekazywanie danych odpowiedniemu organowi.

VII. Prawo przewiduje jednoznaczne zobowiązanie Państw Członkowskich do wdrożenia krajowej bazy danych bydła, która powinna być w pełni zdolna do pracy do dnia 31 grudnia 1999 r. i musi mieć możliwość podania w każdym czasie numeru identyfikacyjnego wszystkich zwierząt w gospodarstwie oraz wykazu wszystkich przemieszczeń do i z gospodarstwa. Na Państwach Członkowskich spoczywa odpowiedzialność za zapewnienie realizacji tych wymagań. Ograniczona rola Komisji w uznaniu, że krajowe bazy danych są w pełni zdolne do pracy zgodnie z artykułem 6 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 jest zgodna z podjętą przez legislatora decyzją polityczną o istnieniu odrębnych baz krajowych, a nie jednej wspólnotowej bazy danych. Jasne jest również, że harmonizacja charakterystyk krajowych baz danych nie została uznana za pożądaną cel przez prawodawcę, który pozostawił Państwu Członkowskim swobodę w zakresie zaprojektowania ich baz danych. Podejmowane przez Komisję próby ustanowienia, a nawet zharmonizowania współdziałania baz krajowych zostały odrzucone przez Radę Ministrów, co przyjęło do wiadomości audytorzy.

VIII. W związku z krajowymi bazami danych Komisja przyjmuje do wiadomości konieczność ustanowienia przejrzystych kryteriów i analiz porównawczych opartych na wspólnych standardach. Mimo istnienia próżni prawnej służby Komisji kontynuują przegląd i konsolidację aktualnie stosowanych kryteriów i analiz porównawczych.

IX. Komisja uważa, że — z uwagi na różniące się cele systemów — integracja systemów identyfikacji z IACS zagroziłaby sprawnemu funkcjonowaniu systemu dopłat do zwierząt i mogłaby spowodować zarzuty prawne. Sam IACS obsługuje między innymi zwierzęta, za które żądane są dopłaty w ramach wspólnej polityki rolnej, dlatego jedyna odpowiednia „kontrola uzgodnień” polega na zapewnieniu, że zwierzęta te pojawiają się w SIEB.

Przy tworzeniu projektów przepisów dotyczących IACS i ich interpretacji dołożono należytej staranności w celu zapewnienia stosowania zmniejszeń lub wyłączeń pomocy proporcjonalnie do wykroczenia i tylko we właściwych wypadkach. Komisja uważa, że prawne środki kontroli powinny być jak najbardziej praktyczne i skuteczne, a przy tym zapewniać niezbędne zabezpieczenia finansowe.

GENESIS AND EVOLUTION OF THE SYSTEM

13. Commission Regulation (EEC) No 3887/92 clearly envisaged that the integrated system might not be applicable in its entirety until later, and that Member States were obliged to adopt alternative compensating measures.

To this end Article 17(1) of Regulation (EEC) No 3887/92 provided that: 'In cases where by virtue of Article 13 of Regulation (EEC) No 3508/92 certain features of the integrated system are not yet in application each Member State shall take whatever administrative and control measures are necessary to ensure compliance with the terms on which the aids concerned are granted.'

14. The Council decided to reinforce the provisions in 1997.

Therefore the Commission prepared a proposal for a Council Regulation (EC) establishing a system for the identification and registration of bovine animals submitted on 2 October 1996.

FINDINGS CONCERNING THE DESIGN OF THE SYSTEM AT COMMUNITY LEVEL

34. The Commission has adopted detailed rules in all the fields where it has competence under Regulation (EC) No 1760/2000. It has laid down detailed rules for ear tags, holding registers and passports (Commission Regulation (EC) No 2629/97), minimum levels of controls (Commission Regulation (EC) No 2630/97 codified by Commission Regulation (EC) No 1082/2003) and application of minimum administrative sanctions (Commission Regulation (EC) No 494/98).

In absence of legal basis in Regulation (EC) No 1760/2000, the Commission could not establish detailed rules for the national databases.

35 to 37. ANIMO is a computerised system for exchange of information on consignments of animals traded between Member States, while mutual assistance between the administrative authorities of Member States and cooperation between Member States and the Commission to ensure the correct application of legislation on veterinary and zootechnical matters is covered by Council Directive 89/608/EEC. This Directive is referred to in Regulation (EC) No 1760/2000, recital 11. The ANIMO system will be replaced by Traces, which is a new IT system designed to improve the management of animal movements both from outside and within the EU. The Commission introduced Traces in April 2004. Traces will improve the amount and quality of information to trace animal movements as well as facilitate the exchange of information between national and EU authorities.

Concerning the health status of animals in intra-Community trade, according to Council Directive 64/432/EEC bovine animals shall be accompanied by a health certificate issued by an official veterinarian including information on the sanitary status as well as the identification of the animals, when they are dispatched to other Member States.

38. (a) Keeping a registry is a key element for the system of identification and registration. The holding of such a registry is a constraint that may be important for some keepers. This has been taken into consideration as the current legislation provides the option for Member States to use barcodes and the internet. This can facilitate the fulfilment of the legal obligation of the keeper to maintain a holding register.

(b) The definition of the keeper is laid down in Regulation (EC) No 1760/2000 and the Commission services have provided guidance during the discussions in the working group with participation of all Member States as well as during the process of recognition of the fully operational character of the national databases. Certain Member States have included rendering plants as keepers in the national database. Although the definition of a keeper in Regulation (EC) No 1760/2000 refers to live animals only, the inclusion of rendering plants in the national database strengthens the effectiveness of the cross-checking facilities.

(c) The Commission takes note of the findings of the auditors that passports are not always invalidated in the event of death or movement to another Member State. Similar findings have been reported by FVO.

It should be noted that:

Under Article 6(1) of Regulation (EC) No 1760/2000, Member States may issue a passport for animals from another Member State. In such cases, the passport accompanying the animal on its arrival shall be surrendered to the competent authority, which shall return it to the issuing Member State.

In the case of the death of an animal, under Article 6(4), the keeper shall return the passport to the competent authority within seven days of the death of that animal.

In the case of animals exported to third countries, under Article 6(5), the passport shall be surrendered by the last keeper to the competent authority at the place where the animal is exported.

The legislator has provided no detailed implementing rules on this issue. However, the Commission has provided guidance during the discussions in the working group with participation of all Member States.

With regard to the possible difficulty of establishing a link to the third country of origin, it should be noted that bovine animals imported into the EU must be accompanied by a veterinary certificate including information on the official individual identification as well as the sanitary status of the animals.

39. (b) The Commission is aware of the difficulties related to the absence of a standardised format for the identification code on the ear tags as mentioned by the auditors. This issue was discussed at several meetings of Commission working groups, and the legal basis did not allow the Commission to go further than the maximum number of digits as laid down in Commission Regulation (EC) No 2629/97.

40. The Commission has no legal basis to lay down rules for the national databases. Such a possibility for exchange of information between the national databases was included in the Commission's proposal of 1998 but was rejected by the Council.

41. Regulation (EC) No 1760/2000 does not give any definition of the conditions that a national database should fulfil in order to be recognised as operational. Having to cope with the legal vacuum, the Commission has based the first round of assessment and recognition of the fully operational character of national databases on a set of pragmatic and coherent criteria. The Commission services have developed a questionnaire and established a practice based on an internal checklist for the purposes of assessing the databases during 'on the spot' visits. Furthermore the reports of FVO are taken into account.

42. Detailed rules for the application of minimum administrative sanctions are laid down in Commission Regulation (EC) No 494/98. The Commission services have provided guidance in the working group with participation of all Member States and FVO has provided recommendations where appropriate.

45. The content of the controls is laid down in Regulation (EC) No 1082/2003, replacing Regulation (EC) No 2630/1997. The Commission has provided guidance in the working group with participation of all Member States and FVO has provided recommendations where appropriate. The model for the annual report of the Member States on the controls carried out has been amended by Commission Regulation (EC) No 499/2004 with the aim of clarity and comparability.

FINDINGS CONCERNING THE MANAGEMENT OF THE SYSTEM AT COMMUNITY LEVEL

47. The Commission regrets the legal vacuum which prevents the laying down of harmonised rules as regards the national databases, in particular as it made proposals on this matter. However, it has provided guidance on issues related to the databases during discussions in several meetings of Commission working groups with the participation of all Member States since 1997, when the EU requirements for a national database for bovine animals were laid down with the adoption of Council Regulation (EC) No 820/97. Furthermore, guidance was provided in the process of the recognition of the fully operational character of the national databases.

49. Pursuant to Article 7 of Regulation (EC) No 1760/2000, any keeper, with the exception of transporters, is obliged to notify all movements to the competent authority.

52. The Commission submitted to the Council in 1998 a proposal on the exchange of information between the national databases. This proposal was rejected by the Council.

Information on consignments of animals traded between Member States is exchanged through the computerised system ANIMO, which will be replaced by Traces, a new IT system designed to improve the management of animal movements both from outside and within the EU. The Commission introduced Traces in April 2004. Traces will improve the amount and quality of information to trace animal movements as well as facilitate the exchange of information between national and EU authorities.

53. Any keeper, with the exception of the transporter, is obliged to notify births, deaths and all movements to the competent authority within a period fixed by the Member State of between three and seven days. The Commission has underlined this obligation during the discussions on the national databases in Commission working groups. The respect of the deadline for notification is also one of the criteria for recognition by the Commission of the fully operational character of the national database, and it is included in the commitments undertaken by Member States to improve the reliability of their database. Furthermore proper communication of the data to the competent authority is one element to be included in the risk analysis when selecting the holdings for the controls in accordance with Regulation (EC) No 1082/2003, and previously Regulation (EC) No 2630/97.

54. The United Kingdom was the only Member State requesting specific advice from the Commission. The Commission provided such advice and guidance in the working groups with the participation of all Member States.

55. Following the 'on the spot' visits in the process of establishing recognition of the fully operational character of the national databases, the conclusions were discussed in the Commission working group, and a decision was prepared for adoption by the Commission. After adoption, the Commission Decision was published in the *Official Journal of European Union*.

In Germany, the authorities had undertaken the commitment to improve the reliability of the database ensuring in particular that: (i) further measures, including control measures should be taken to ensure the observation of the deadline of seven days for notification of movements, births and deaths; (ii) all kinds of movements are recorded in the database, and the data are monitored; (iii) the existing measures for promptly correction of any errors or deficiencies, which could be detected automatically or following the appropriate on-the-spot inspections are reinforced; (iv) further measures should be taken to ensure compliance on the national territory with Commission Regulation (EC) No 2630/97.

56. The Decision referred to in the response to point 55 was based on the commitments undertaken by the Member State. During the process of recognition of the fully operational character of the Portuguese and the British database, FVO found shortcomings incompatible with the commitments undertaken by the competent authorities, in particular late or absent notifications of births, deaths and movements and lack of rapid corrections following controls.

57. The Commission is of the opinion that the technical management and quality indicator used for the recognition of the fully operational character of the national databases were adequate. Having to cope with the legal vacuum on the conditions to recognise the operational character of national databases, the Commission has based the first round of assessment and recognition of the fully operational character of national databases on a set of pragmatic and coherent criteria (e.g. information recorded, procedure for entry of data and to ensure the quality of data). The Commission services have developed a questionnaire and established a practice based on an internal checklist for the purposes of assessing the databases during 'on-the-spot' visits.

It should be kept in mind that even the best software can only work if data are properly introduced. This is the responsibility of the Member States.

61 and 62. During the process of recognition of the fully operational character of the national databases of Portugal and the United Kingdom (Great Britain), severe shortcomings were found by the FVO. Therefore the draft decisions have not been presented to the Commission for formal approval but are pending the appropriate actions by the Member States to overcome these shortcomings.

64. Given the limitations imposed by the Council in the basic Regulation, the multiplicity of objectives pursued, and the vagueness of the regulatory framework, all the facts of each concrete situation should be considered and weighted. There is no legal basis to withdraw the recognition of the fully operational character of the Northern Ireland database.

67. All the missions in question were completed in 2002. A detailed report of the comments, conclusions and recommendations was drawn up, sent to each Member State for comment, finalised and published on the Internet.

Each Member State was asked to submit an action plan to correct the weaknesses identified.

The replies and action plans submitted by each Member State were assessed by the FVO. Some of the action plans were not considered satisfactory and further information or commitments were required.

All these reports were monitored and, in the most difficult cases, further on-the-spot inspections were made to assess progress at first hand.

A general report was also drawn up listing the major events in this series of missions in the Member States. This too was published on the Internet.

The Commission also used the information and experience it gained from these missions to produce a document listing the minimum criteria for validating the data entered in the databases, and the requirements for each of these benchmarks.

70. The situation as regards statistical monitoring has changed since the Court carried out its audit. To improve the clarity and the comparability of the annual reports of Member States on controls made in the bovine sector regarding Community provisions for identification and registration, the Commission adopted Regulation (EC) No 499/2004 amending Regulation (EC) No 1082/2003 as regards the time limit and the model for reporting in the bovine sector.

74. The governing IACS Regulations are very specific regarding irregularities to be penalised by application of aid reductions or exclusions.

As regards the anomalies given as examples by the Court, Member States should make appropriate recourse to the application of the administrative penalties laid down by Article 10(e) of Council Regulation (EC) No 1760/2000.

FINDINGS OF THE COURT'S AUDITS IN THE MEMBER STATES VISITED

83. Member States shall ensure that the national database is fully operational since 31 December 1999 and that information on each bovine animal and all holdings, where it has been kept, can be provided at any time. Directive 64/432/EEC requires bovine animals intended for intra-Community trade to be accompanied by a health certificate issued by an official veterinarian including information on the identification of the animals concerned as well as on the holding of destination. In addition for the latter category of animals there shall be a notification from the keeper on the holding from where the animal is moved.

87. Regulation (EC) No 1760/2000 requires each keeper to notify to the competent authority all movements to and from the holding. Furthermore, proper communication of data to the competent authority is an element of the risk analysis, which shall be the basis for the selection of holdings to be inspected in the framework of controls. The Commission has provided guidance in the working group with participation of all Member States and FVO has provided recommendations where appropriate.

88. The definition of keeper in Regulation (EC) No 1760/2000 covers slaughterhouses, which shall therefore be included in the national database. The Commission services raised this issue during the process of recognition of the fully operational character of the French database, and the French authorities undertook among other commitments to ensure that all kinds of movements shall be recorded in the database. FVO has provided recommendations following findings similar to those of the auditors.

CONCLUSION AND RECOMMENDATIONS

92. As acknowledged by the Court, the Commission submitted a proposal concerning the exchange of information between the national databases, but this proposal was rejected by the Council. Due to the legal vacuum no applicatory decisions can be taken.

The ANIMO system is a computerised system for exchange of information on consignments of animals traded between Member States. This system will be replaced by Traces, which is a new IT system designed to improve the management of animal movements both from outside and within the EU. Traces will improve the amount and the quality of the information to trace animal movements as well as the exchange of information between national and EU authorities and will provide a system of electronic veterinary certificates. The Commission introduced Traces in April 2004 and a harmonised model certificate and inspection report linked to intra-Community trade in animals and products of animal origin has been laid down by Commission Regulation (EC) No 599/2004. This model certificate includes information on the identification of animals.

In addition, bovine animals shall be accompanied by a health certificate issued by an official veterinarian according to Directive 64/432/EEC including information on the sanitary status as well as the identification of the animals, when they are dispatched to other Member States.

Furthermore mutual assistance between the administrative authorities of Member States and cooperation between Member States and the Commission to ensure the correct application of legislation on veterinary and zootechnical matters is covered by Directive 89/608/EEC, which is referred to in Regulation (EC) No 1760/2000, recital 11.

93. The Commission takes note of the recommendation of the auditors that notifications should be subject to accurate and identical rules in all Member States, but Regulation (EC) No 1760/2000, adopted by the European Parliament and the Council, does not provide for the adoption of detailed rules on the procedure for notification of the keeper to the competent authority.

The Commission agrees with the recommendation of the auditors with regard to adaptation of the holding register to the activity of the keeper taking into account the technological developments. However, it should be noted that the current legislation provides the option for Member States to use bar codes and the internet.

The Commission agrees with the recommendation of the auditors with regard to the setting-up procedures for the control of the return of passports to the issuing authority, but Regulation (EC) No 1760/2000 does not provide for the adoption of detailed rules for these procedures.

94. The Commission submitted a proposal concerning the exchange of information between the national databases, but this proposal was rejected by the Council.

95. There is a need for established transparent criteria and benchmarks based on shared standards. Despite the legal vacuum, the Commission services have started the review and consolidation of the criteria and benchmarks currently used. These benchmarks have already been discussed in several coordination meetings with FVO and in Commission working groups with participation of all Member States.

96. Regulation (EC) No 1760/2000 does not provide for renewal of the recognition of the operational character or annual certification of the national databases. It is the responsibility of Member States to have in place an operational national database.

The system of identification and registration of bovine animals, including the national database, has been subject to inspections by FVO, in particular during the round of inspection missions on traceability carried out in 2002, but also during inspection missions covering issues where animal identification plays an important role. Based on the findings of these missions, FVO has provided recommendations for the necessary actions to be taken by the Member States concerned.

97. The Commission takes note of the recommendation of the auditors to review the rules for controls and sanctions.

The detailed rules for the application of minimum administrative sanctions are laid down in Regulation (EC) No 494/98 leaving open the possibility for Member States to establish other national administrative or criminal penalties, taking into account the seriousness of infringements.

The detailed rules for the minimum level of controls are laid down in Regulation (EC) No 1082/2003, replacing Regulation (EC) No 2630/1997.

The Commission considers that to integrate the identification system with IACS would, given the systems' different objectives, jeopardise the smooth operation of the animal premiums system and could be open to legal challenges. The IACS concerns itself, inter alia, with animals for which CAP premium has been **claimed**; therefore the only relevant 'reconciliation control' to be made is to ensure that such animals appear in the SIEB.

The system of identification must provide for the tracing of animals through all movements for veterinary purposes, i.e. a rapid tracing of infected animals when disease outbreaks occur to ensure a speedy and efficient control of the disease.

In drafting IACS legislation and interpretations thereof, due care has been taken to ensure that aid reductions or exclusions are applied in proportion to the offence and only where appropriate. The Commission believes that regulatory controls should be as practical and efficient as possible, whilst providing the necessary financial safeguards.

98. First of all, amending the rules would not alter the fact that cows aged over 30 months, which were not subject to the obligations of identification and registration, are still presented at slaughterhouses and could even create a risk of these animals being slaughtered clandestinely.

Secondly, in the light of the opinion of the 'Food Safety Authority', the United Kingdom authorities intend, at a date which has not yet been fixed but will probably be early in 2005, to stop the slaughter of animals over 30 months.

99. The Commission acknowledges that traceability of all bovine animals cannot be absolutely guaranteed. However, given the legal vacuum the efforts of the Commission services have aimed at assisting Member States to increase the reliability of their national databases through the on-going development of benchmarks. Furthermore the introduction of Traces will contribute to ensure the traceability of animals in intra-Community trade.